

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 44 stemte for, 64 imod.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 3: Forslag til lov om ændring af færdselsloven, biblioteksloven og retsafgiftsloven. (Ophævelse af automatisk regulering af visse betalingsbestemmelser og ændring af offentlige myndigheders betaling for tinglysningsoplysninger).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 2/10 2002. Første behandling 8/10 2002. Betænkning 21/11 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sandy Brinck (S):

Da vi i sin tid læste lovforslaget, var vi af den opfattelse, at de ændringer, regeringen foreslår, var rent administrative, og vores holdning var,

at hvis regeringen virkelig ville påføre sig selv mere administrativt bøvvl, så fred være med det. Det måtte være regeringens eget problem.

Vi kunne selvfølgelig også godt læse, at regeringen tolkede det som en del af sit skattestop, hvilket nu er lidt svært at forstå, idet man med det lovforslag her blot skruer tiden tilbage og bruger en gammel praksis fra længe før, skattestoppet blev opfundet.

Vi var derfor egentlig ved førstebehandlingen temmelig indifferente og egentlig indstillet på at stemme blankt, men under Folketingets behandling kunne vi så høre på talerne, at her var der virkelig tale om en stor sag for regeringens skattestop. Og så skal der ikke herske nogen form for tvivl.

Socialdemokratiet er lodret imod regeringens skattestop, som i bedste fald rammer fuldstændigt tilfældigt som i dette tilfælde og i værste fald målrettet uretfærdigt. Derfor har vi ændret holdning, således at vi ved tredjebehandlingen stemmer imod det her lovforslag til trods for, at det politiske indhold er minimalt. Det er så minimalt, at man undrer sig over, at regeringen vil ulejlige Folketinget med det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 18:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af regionale indsatscentre til bekæmpelse af organiseret kriminalitet.

Af Morten Bødskov (S) m.fl.
(Fremsat 22/10 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Regeringen er helt enig med forslagsstillerne i, at rockerkriminalitet og anden organiseret kriminalitet skal bekæmpes. Det skal der ikke herske tvivl om, og det har jeg også understreget gentagne gange i forbindelse med den debat om rockermiljøet, der har været gennem de seneste år.

Regeringen er også enig i, at den organiserede kriminalitet har antaget en karakter, der indebærer et behov for at styrke myndighedssamarbejdet på området yderligere. Eksempelvis har rockerkriminaliteten gennem de senere år ændret karakter fra især at være voldskriminalitet til i dag navnlig at være profitorienteret kriminalitet som f.eks. narkokriminalitet, afpresning i prostitutionsmiljøet og berigelseskriminalitet i øvrigt. En kriminalitet, som ofte udøves under en bevidst brug af den aura af vold, der til stædighed omgiver rockermiljøet.

Samtidig har rockerne og deres støtteklubber bredt sig til dele af landet, hvor man ikke tidligere har kendt til dette miljø og den kriminalitet, som miljøet står bag. Det giver naturligvis også anledning til overvejelse om den fremtidige indsats mod den rockerrelaterede kriminalitet.

Problemerne med organiseret kriminalitet er ikke noget nyt fænomen, og bekæmpelsen af organiseret og rockerrelateret kriminalitet har gennem mange år været et højt prioriteret område i politiets arbejde. Det har været undergivet en systematisk politimæssig monitorering. Alle relevante informationer, som politiet har om aktiviteterne i de miljøer, der står bag organiseret kriminalitet, indsamles og analyseres både på regionalt og på nationalt plan.

Der er således til Rigspolitichefens Nationale Efterforskningsstøttecentre knyttet syv regionale støttecentre, populært kaldet REC, som bistår politikredsene med at bekæmpe den organiserede kriminalitet. I disse centre modtages, indsamles, sammenlignes, bearbejdes og formidles oplysninger om primært grænseoverskridende organiseret kriminalitet, herunder rockerkriminalitet, og det indgår så i politikredsens videre arbejde.

Kl. 13.30

Men den politimæssige indsats, på trods af at den er meget omfattende og effektiv, kan selvfølgelig ikke stå alene. Der er i dag allerede et både godt og velfungerende samarbejde mellem

politiet, kommunerne, men også de andre berørte myndigheder, ikke mindst Told og Skat.

Politiet og Told og Skat har en tradition for et nært samarbejde, både når det gælder enkeltsager, og også når det gælder den generelle tilrettelæggelse af en række kontrol- og efterforskningsopgaver. Det samarbejde er blevet udbygget og styrket de seneste år, og det er altså sket både centralt, regionalt og lokalt.

Det er som sagt også regeringens opfattelse, at der er behov for, at det samarbejde udvikles og styrkes yderligere med henblik på at sikre en samlet fælles indsats mod rockernes kriminalitet. Det har regeringen så også taget initiativ til at sikre.

Den 25. september 2002 fremlagde rigspolitichefen sin plan for en intensiveret indsats mod kriminalitet og de ordenspolitimæssige problemer m.v., der udspringer af rockermiljøet. Der er tale om en intensivering af indsatsen både på det efterforskningsmæssige og på det ordenspolitimæssige område.

Efterforskningen skal styrkes, og der skal sættes øget fokus på den mere skjulte del af rockerkriminaliteten. Og så er det meget vigtigt, hvad der også er blevet sagt mange gange udadtil, at der skal sættes ind mod rockerne, når det gælder de ordenspolitimæssige opgaver, ved at stresser dem, og det sker altså med patruljering, kontroller og målrettede aktioner.

Så mener jeg også, det er væsentligt at få fremhævet, at ud over det skal der være en bred samfundsmæssig indsats ikke mindst i lokal- og samfundene for at hindre tilgangen til rockermiljøet.

Der er lagt vægt på at styrke det tværfaglige og det tværsektorielle samarbejde mellem myndighederne i den fælles indsats mod rockerne.

Som indsatsområder kan jeg også pege på sager om socialt bedrageri, skatte- og afgiftsundersøgelse, overtrædelse af byggelovgivningen, brandlovgivningen og lokalplaner.

Rigspolitichefens plan er forelagt for og tiltrådt af mig, og den indebærer en intensivering af den politimæssige indsats mod rockerne på alle områder. Det er en indsats, som skal prioriteres i samtlige politikredse, for rockernes kriminalitet er det største kriminalitetsproblem, vi står over for, og derfor skal det også lykkes med den indsats.

Jeg kan også oplyse, at jeg i august måned havde lejlighed til at drøfte med repræsentanter for Kommunernes Landsforening og en række berørte borgmestre, hvordan vi sammen sikrer

en fælles og en effektiv indsats mod rockernes kriminalitet.

På den baggrund har Kommunernes Landsforening bedt kommunerne om at pege på, hvilke behov og muligheder de ser for en forstærket indsats mod den rockerrelaterede kriminalitet, og vi venter på at modtage et samlet oplæg fra Kommunernes Landsforening med forslag og anbefalinger. Jeg glæder mig til at få det samlede oplæg, så vi kan gå videre og få skabt flere relevante tiltag.

I det beslutningsforslag, som Socialdemokratiet har fremsat, er der lagt op til, at bekæmpelse af organiseret kriminalitet skal ske med udgangspunkt i regionale indsatscentre med medarbejdere fra politi, Told og Skat og kommunernes social- og skatteforvaltninger.

Jeg forstår det således, at det er forslagsstillerens opfattelse, at der skal skabes en helt ny struktur for samarbejdet, og allerede her må jeg melde, at jeg synes, man skal se på dette med en stor portion skepsis. For mig at se er der ingen grund til at etablere nye komplicerede myndighedsstrukturer for strukturens egen skyld, men kun hvis der efter en grundig sagkyndig analyse er et behov for det.

Så mener jeg, at det er helt afgørende at lægge vægt på, hvad de involverede myndigheder, altså de, der skal opklare og først og fremmest gå efter at forhindre rockerkriminaliteten, ikke mindst politiet, mener om sagen.

Og jeg vil gerne understrege, at rigspolitechefen i forbindelse med tilrettelæggelsen af den intensiverede indsats mod rockerne har givet udtryk for, at indsatsen bør ske inden for de vel-etablerede og velfungerende strukturer og rammer, som eksisterer i dag. Det er en struktur, hvor politiets regionale efterforskningsstøttecentre har en central rolle. Det er altså rigspolitechefens opfattelse, at det forstærkede samarbejde mellem myndighederne bør være forankret i de eksisterende myndighedsstrukturer, og jeg ved, at Told og Skat deler denne opfattelse.

Rigspolitechefen har også samtidig givet udtryk for, at den egentlige retshåndhævende indsats i relation til rockerkriminalitet og anden organiseret kriminalitet er og skal fortsat være forankret i politiet. Det er således rigspolitechefens opfattelse, at både de nationale og de regionale efterforskningsstøttecentre bør være placeret hos politiet.

Kl. 13.35

Med beslutningsforslaget ønsker forslagsstillerne at nedlægge de regionale efterforsknings-

støttecentre og opbygge nye myndigheder med nye kontorfaciliteter og med de administrative og kompetencemæssige vanskeligheder, som dette uundgåeligt vil have til følge.

Det, man vil opnå herved, er, at nogle medarbejdere, der i øvrigt i dag har et tæt og godt samarbejde, kommer til at sidde i samme lokale. Til gengæld vil de pågældende medarbejdere være fjernet fra forankringen i de myndigheder, som har det nødvendige person-, sags- og lokalkendskab i kraft af de enkelte myndigheders øvrige kontaktflader med det miljø, vi her taler om. Jeg kan simpelt hen ikke se, hvad fordelene skulle være med det foreliggende beslutningsforslag.

Man vil også med beslutningsforslaget sikre en rotationsordning blandt medarbejderne, så der sker en løbende udskiftning af de kommunalt ansatte, men samtidig lægger man også vægt på en særlig uddannelse, oven i købet med europæisk perspektiv og i EU-regi med fokus på grænseoverskridende organiseret kriminalitet.

Hvordan man vil nyttiggøre disse store og perspektivrige uddannelser og kombinere dem med, at de ansatte samtidig løbende skal udskiftes, står hen i det uvisse, og det fremgår, så vidt jeg kan se, ikke af beslutningsforslaget.

Sammenfattende kan jeg sige, at der allerede nu er sat en omfattende proces i gang, en proces, der inddrager alle centrale sagkyndige aktører, og som tilvejebringer den bedst tænkelige ordening på områder og også tager hensyn til myndighedsstrukturen.

Jeg synes ikke, at vi i Folketinget skal kortslutte den proces og nu gå ind og bestemme en ny myndighedsstruktur på området. Jeg mener, at bekæmpelsen af rockernes kriminalitet er et alt for vigtigt område at begive sig ud i nye, usikre og uunderbyggede eksperimenter og myndighedsstrukturer på.

Hertil kommer – og det tillægger jeg meget vægt, det erkender jeg blankt – at rigspolitechefen, som jeg nævnte før, har givet udtryk for, at der ikke er behov for nye myndighedsstrukturer, men at samarbejdet efter politiets opfattelse netop i stedet bør udbygges inden for de eksisterende rammer. Vi står altså her med et beslutningsforslag fra Socialdemokratiet, som den helt centrale aktør på området ikke kan støtte, og det håber jeg vil gøre indtryk på forslagsstillerne.

Som sagt er regeringen fuldstændig enig med forslagsstillerne i, at vi skal rockernes kriminalitet til livs. Derfor er der også iværksat en lang række initiativer for at sikre, at indsatsen bliver intensiveret. Men vi kan altså ikke støtte dette

beslutningsforslag, som jeg ikke mener gavner den store indsats, som politiet og andre myndigheder står over for.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg vil gerne starte med at takke justitsministeren for redegørelsen, men vil så derefter også sige til justitsministeren, at vi selvfølgelig er opmærksomme på, at politi og kommuner gør en meget stor indsats i dag.

Det, jeg synes justitsministeren skal være opmærksom på, er, at der jo er andre end politiet, som deltager i denne efterforskning, f.eks. de kommunale socialforvaltninger, de kommunale skatteforvaltninger, som forsøger at få fat i den skatteunddragelse og den sociale unddragelse, som rockerne bevidst beriger sig med. Det er jo ikke politiet, som har med det her at gøre.

Dem, som vi også har været i kontakt med, har efterspurgt det. Det er rigtigt, at der sker noget, men problemet er, at det ikke er godt nok koordineret. Der er kommunale sagsforvaltninger, som ikke har den faglige ekspertise, og som ikke kan komme i bund med det her.

Det er fint nok, at der skal være et tættere samarbejde, som justitsministeren selv siger, men har justitsministeren ikke forståelse for de kommuner, som efterspørger et tættere og mere koordineret samarbejde mellem politi, Told og Skat og de kommunale sagsforvaltninger? Det er det, det her handler om.

Når justitsministeren gerne vil have et tættere samarbejde, kunne jeg godt tænke mig at få at vide, hvad det så er for et tættere samarbejde, der rent faktisk skal etableres, for det sagde justitsministeren intet om.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Ministeren gjorde i sin besvarelse en del ud af at henvise til rigspolitichefen, som jo er kommet med en handlingsplan, som vi fuldt ud kan støtte. I den handlingsplan læser jeg, både direkte og mellem linjerne, at rigspolitichefen flere gange siger: Det her er ikke kun en politimæssig opgave; det her er faktisk en samfundsmæssig opgave, som langt flere har ansvar for. Rigspolitichefen opfordrer på side 6 direkte til et meget tættere tværsektorielt samarbejde.

Det er sådan set det, vi nu kommer med og har givet kød på, fordi vi har ventet og ventet på, at ministeren ville sige, hvordan det skulle foregå.

Kl. 13.40

Når ministeren siger, at der er brug for styrkelse af samarbejdet, og at regeringen tager initiativer til at øge samarbejdet, bliver jeg nødt til at spørge: Hvordan?

Jeg synes også, det er lidt ærgerligt, at ministeren sætter sig ned og venter på en kommunal ønskeliste. Vi kunne godt forvente, at ministeren selv havde nogle holdninger til, hvordan problemet skal løses.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Regeringen har taget hånd om det her problem for måneder siden. Vi kunne ikke vente på, at der var en debat i Folketinget om selv samme emne, men det glæder mig da, at Socialdemokratiet trods alt kan se, i hvilken retning det er nødvendigt at styrke samarbejdet.

Jeg indkaldte Kommunernes Landsforening og nogle af de kommuner, der står med de allerstørste rockerproblemer, til et møde, for at vi sammen kunne have en drøftelse af, hvordan vi får intensiveret og styrket samarbejdet yderligere.

Men jeg må sige som svar til fru Sandy Brinck, at jeg synes, det er grotesk at stå her på Folketingets talerstol og give udtryk for, at der nærmest ikke er noget samarbejde i dag. Der er i dag et fremragende samarbejde mellem kommuner, Told og Skat og de politimæssige myndigheder, men samarbejdet kan blive bedre.

Og hvis Socialdemokratiet frem for at komme med ugennemtænkte beslutningsforslag havde lyttet til, hvad det er, der er kommunernes problem i den forstand, så ville de have forstået, at noget af det, der desværre i dag er en hindring, er, at man nogle gange er lidt nervøse for at gå ind i et for tæt samarbejde i form af registersamkøring, fordi man frygter, at man dér overtræder anden lovgivning, som vi her i Folketinget har vedtaget, og som efter kommunernes opfattelse er meget svær at hitte rede i.

Derfor udbad kommunerne sig betænkningstid til at komme med en liste til Justitsministeriet over, hvad det er for områder, f.eks. skatteunddragelse, socialt bedrageri, hvor vi ved, at rockerne skaber problemer. Her vil kommunerne have at vide, hvor langt de kan gå, i hvor vidt omfang de må inddrage Told og Skat, i hvor vidt omfang de må inddrage andre myndigheders oplysninger og registre i deres arbejde.

Så det, som Socialdemokratiet her efterlyser, er vi i fuld gang med at implementere. Vi er i

gang med at give kommunerne de redskaber, der skal til.

Så det er slet ikke et spørgsmål om at afvente noget som helst, men jeg kan med min bedste vilje ikke fortælle, præcis hvad det er for problemer, hver enkelt kommune sidder med på nuværende tidspunkt. Det var borgmestrene heller ikke i stand til, men de lovede at sende en liste over de problemer, der måtte være, og dem tager vi naturligvis hånd om. Og jeg har allerede nu positivt tilkendegivet, at vi håber, at det meste kan løses inden for den eksisterende lovstruktur. Men hvis det viser sig, at der er lovgivningsmæssige problemer i forhold til den måde, de kommunale sagsbehandlere ser på det her område på, så må vi gå ind og overveje, om der er behov for yderligere tiltag.

Så der er allerede sket ekstremt meget, og jeg skal beklage, at Socialdemokratiet åbenbart ikke kan afvente, at kommunerne får sendt den liste over, hvilke sager det er, som de meget gerne vil have klare tilkendegivelser af hvordan løses. Jeg mener, det er den rigtige respekt for det kommunale selvstyre, at vi afventer det, frem for at vi nu begynder at gætte, hvor problemerne er.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Der er såmænd ingen grund til, at ministeren kommer i så dårligt humør, som hun giver udtryk for heroppe fra talerstolen, overhovedet ikke, for der er ingen grund til at hidse sig op. Det her er et fælles problem, som utrolig mange lokalsamfund er berørt af.

Et af de meget alvorlige problemer, som lokalsamfundene er berørt af, er, at ganske mange sagsbehandlere er truet af rockere og rockerrelaterede personer, når de sidder med dem i forvaltningen. Hvis justitsministeren læser rigspolitichefens egen opgørelse over, hvad det er for en kriminalitet, rockere og rockerrelaterede personer står bag, så vil justitsministeren i den redogørelse på side 5 kunne se, at f.eks. for Hells Angels' supportgruppes vedkommende er der tale om 581 afgørelser, hvorunder nogle af dem bl.a. drejer sig om trusler mod offentligt ansatte.

Det er da et utroligt stort problem, at ganske mange sagsbehandlere rundt omkring sidder med den her oplevelse, møder trusler i hverdagen, er utrygge i deres job. Det er bl.a. det, vi forsøger at ændre med etablering af de her regionale indsatscentre, således at sagsbehandlingen f.eks. kan blive anonym, at de her sagsbehandlere

re bliver anonymiseret, således at de kan koncentrere sig mere om arbejdet.

Kl. 13.45

Det har justitsministeren ikke noget svar på. Og det synes jeg da er et meget, meget dårligt standpunkt at indtage, at man ikke anerkender, at der er så utroligt store problemer, når ens rigspolitichef selv gør opmærksom på, at det er et alvorligt problem. 581 afgørelser fra en støttegruppe til Hells Angels, som bl.a. indeholder vold eller trussel mod offentligt ansatte. Det er da et alvorligt problem, som justitsministeren må tage med sig.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jamen det kan være, at hele problemet ligger i en forskellig opfattelse af ordet »handling«. Jeg har hørt og vidste også før denne her behandling, at ministeren har holdt møder med forskellige folk. Det, vi bare savner, er, at der sker noget derude i den virkelighed, hvor de her rockere altså terroriserer lokalsamfund. Og der må jeg indrømme, at der altså stadig væk er meget, som vi savner.

Jeg har ikke sagt, at der ikke foregik noget samarbejde, overhovedet ikke. Tværtimod er det her sådan set en anerkendelse af det utrolig flotte stykke arbejde, der sker derude, men også af, at vi har lyttet til de mange, der sidder derude og siger: Vi kan da godt se det underlige i, at en af vores bilstandsklienter kører i Mercedes. Det er da mærkeligt. Men vi har ikke lyst til at pille ved det, fordi deres børn går i vores børns skole. Det er da forståeligt, men det er uacceptabelt. Det vigtige her er at få hevet det ud af lokalsamfundet og op på regionalt plan.

Jeg kan godt forstå, at ministeren ser særligt på politiet, men det er altså også vigtigt at forholde sig til de kommunale medarbejdere, som sidder med det her.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Man får lyst til at blande sig lidt i debatten, når man kommer fra en by, Køge, hvor man faktisk har temmelig store problemer med det her. Det, som faktisk er lidt irriterende, når man sidder hernede og har hørt på det hele, er, at man ikke rigtig kan finde ud af, hvorfor ministeren er i så dårligt humør, om det skyldes, at forslaget er blevet fremsat af Socialdemokratiet, og så derfor under alle omstændigheder skal kules ned, eller

om det sådan set bare skyldes, at man er uenig i vurderingen af, hvor alvorligt det her er.

Så kan jeg hilse og sige fra samfundet derne, at de sådan set deler byen op imellem sig. De har distrikter, og man kan få lov til at bo enten i et Hells Angels-distrikt eller et Bandidosdistrikt; det er jo meget rart at vide, hvor man nu engang bor. Derefter går det så ud på at rekruttere flest muligt mennesker til at begå kriminalitet og dermed øge volumen af, hvad man får i ulovlig indtjening.

Det her bliver mere og mere organiseret, og det bliver alvorligere og alvorligere. Det er jo derfor, der er nogle behjertede mennesker i den socialdemokratiske gruppe, der har taget sig sammen til at lave et forslag, som siger, at det altså er nu, det her skal stoppes, inden det bliver alt for alvorligt. Derfor forekommer det altså mystisk, at man har så sur og negativ en minister i forhold til sådan et forslag her.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Ligesom de øvrige socialdemokrater, der har været heroppe, undrer jeg mig da også over ministerens utroligt afvisende holdning til det her forslag. Og så vil jeg sige, at jeg synes, det er helt uacceptabelt, at ministeren bruger kommunerne som en undskyldning for regeringens handlingslammelse. Meget har jeg hørt, man kan bruge, men at afvente kommunerne, når det er regeringen, der har pligten og ansvaret til at komme med et udspil, det synes jeg simpelt hen er for dårligt.

Vi har i Socialdemokratiet kunnet tage kontakt med kommunerne. Vi har kunnet få svar på, hvad der er af problemer. Og derfor har vi lavet det her beslutningsforslag, som nu ligger for Folketinget. Hvad venter regeringen på?

Når så ministeren siger, at her er der tale om et ugenomtænkt beslutningsforslag, så vil jeg sige: Nej, det er der under ingen omstændigheder. Det her er der tænkt meget over.

Hr. Morten Bødskov har peget på de problemer, der er for sagsbehandlerne i kommunerne. Vi har sagt: Hvordan kan vi gøre det her bedre? Hvordan kan vi nå længere ud? Ja, det er præcis derfor, vi har foreslået, at man opbygger flere regionale centre ved hovedkontorerne for Told og Skat, koordinerer tættere på borgerne, men alligevel så langt væk, at sagsbehandlerne kan føle sig trygge og i sikkerhed, når de behandler de her sager.

Formanden:

Ja tak.

Klaus Hækkerup (S):

Jeg synes simpelthen, at ministerens stilling til det her forslag er under *al* kritik.

Formanden:

Så er det justitsministeren, og derefter regner jeg med, at vi kan få begyndt på ordførerrækken.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg tror, det var hr. Henrik Sass Larsen, der mente, at ministeren var i dårligt humør, og jeg tror, det var hr. Klaus Hækkerup, der sidst der mente, at det var helt forfærdeligt, at man havde sådan en holdning i regeringen til beslutningsforslaget.

Kl. 13.50

Jeg vil sige, at grunden til, jeg bliver i dårligt humør, er, at det simpelt hen er så skuffende, at et parti, der havde regeringsansvar for mindre end 1 år siden, allerede har glemt, at det en gang imellem godt kan betale sig at lytte til de mennesker, der skal løse problemerne i dagligdagen.

I det her tilfælde har rigspolitichefen meget, meget klart givet udtryk for, at det er fuldstændig fåbeligt at begynde at bruge penge og kræfter på at bygge nye strukturer. Det kan kun lammende indsatsen mod rockerne i en længere periode, hvis man skal til at bygge nye strukturer fremfor at bruge det fremragende samarbejde og forstærke det samarbejde, der er i dag.

Så må jeg sige, at det, der gør én mere trist, er, at vi har en hr. Morten Bødskov, en fru Sandy Brinck, der kommer herop på talerstolen og forsøger at belære regeringen om, hvad problemerne er ude i de enkelte kommuner. Det har vi været bevidste om i ekstremt lang tid – i ekstremt lang tid – herunder også de problemer, det er for enkelte lokale sagsbehandlere, der sidder og er 1,55 høje, når der møder en rocker op, der vejer 150 kg i sin store læderjakke. Hvordan skal de to overhovedet have en dialog med hinanden, uden at sagsbehandleren føler sig truet?

Men kommunerne tilkendegav over for mig på det møde, jeg havde, at de meget gerne ville have lov til at komme med et samlet udspil til, hvordan den problemstilling skal løses, og det har jeg faktisk respekt for. Jeg synes, det er ufatteligt trist, at Socialdemokratiet ikke engang har gjort det hjemmearbejde, det er at sætte sig ind i, hvad det er, kommunerne lige nu sidder og prø-

ver at nå til enighed om, hvad det er for bud, der vil komme på, hvordan problemerne bliver løst.

Næ, det blæser vi på i Folketinget. Hvorfor vente på kommunerne, hvorfor denne handlingslammelse, hvorfor finder vi ikke bare på noget, vi selv synes er smart, og noget, som politiet for øvrigt synes er en tåbelig idé, og noget, der kun er med til at gøre tingene langt, langt værre?

Jeg må sige, at jeg sådan set synes, at det triste i denne her sag er, at man kommer med et ugennemtænkt forslag, for jeg tror, at når vi kommer til målstregeren, så er Socialdemokratiet og regeringen fuldstændig enige. Det, det drejer sig om, er at give alle myndigheder de bedste muligheder for at samarbejde så effektivt mod rockerne som overhovedet muligt. Der er vores indfaldsvinkel bare: Lad os lytte til, både hvad politiet og hvad kommunerne siger, før vi kommer med hovsaløsninger på de problemer, der måtte være for at gøre samarbejdet endnu bedre.

Så vil jeg tilføje til fru Sandy Brinck, der talte om, at lokalsamfundene bliver terroriseret, at så fremt der er nogen, der føler sig terroriseret, så skal de gå til politiet. Det var en af de klare tilkendegivelser, jeg er kommet med offentligt mange gange, som rigspolitichefen og som borgmestrene er kommet med.

Det nytter ikke noget, at man lader sig tryne af al den her debat, der er om rockernes voldsaura. Man må gå til politiet. Vi har vidnebeskyttelsestilbud i dag, der gør, at folk nok skal blive beskyttet, men vi kan ikke finde os i, at trusler medvirker til, at lokalsamfundene bliver terroriseret.

Formanden:

Jeg vil gerne præcisere, at vi har en regel om tre korte bemærkninger, som ordførerne kan have til hinanden.

Det er også i orden, at forslagsstillerne tager korte bemærkninger til ministeren her ved indledningen af debatten. Men der vil jeg gerne sige, at der gælder reglen om tre korte bemærkninger ikke, for så har jeg en fornemmelse af, at debatten tipper over til at blive en debat mellem ministeren og forslagsstillerne.

Jeg synes, at det væsentlige ved en førstebehandling er, at vi får ordførerne fra begge sider i salen så hurtigt ind i debatten som muligt. Det er derfor, alle skal have lov at komme til orde, vil jeg gerne understrege.

Så går jeg til ordførerne, og den første er hr. Karsten Nonbo.

Karsten Nonbo (V):

Lad mig slå fast med det samme, at Venstre er enig i nødvendigheden af og viljen til bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Den kamp skal være intensiv, systematisk og målrettet. Ingen tvivl om det.

Heldigvis sidder der også mange rockere fængslet for tiden. Fængslerne, klager man over, er ved at være godt fyldte. Men jeg vil sige, at én rocker på fri fod er én for mange.

Selv om politiet har brugt mange ressourcer her på EU-møderne, så har de alligevel haft tid til kampen mod rockerne, og det synes jeg er prisværdigt.

Nu får vi snart afleveret EU-formandskabet. Så bliver der mere tid, og den skal efter min mening og Venstres mening bruges ret kraftigt på bekæmpelse af rockerkriminaliteten. Så intentionerne er vi helt enige i fra Venstres side.

Hvis man sammenligner det her beslutningsforslag med det, vi skal debattere efterfølgende, B 23, så kan man godt føle sig lidt forvirret, for i det her forslag opfordrer Socialdemokratiet til, at der oprettes regionale indsatscentre til bekæmpelse af organiseret kriminalitet her inden nytår. Det er en kort tidsfrist, og det er der jo sådan set ikke noget urimeligt i, for man kan jo sige, at centrene allerede i forvejen eksisterer.

Kl. 13.55

Det, der kan forvirre, er, at disse efterforskningscentre efter indholdet i B 18 skal bekæmpe organiseret kriminalitet her fra nytår. Det kan man sammenholde med næste forslag. Deri står nemlig, at formålet med forslaget, nemlig B 23, skal være at få defineret begrebet organiseret kriminalitet i den danske straffelov og fastsætte en strafferamme for den kriminalitetsform og den skal først være klar til næste sommer. Det vil sige, at vi skal bekæmpe organiseret kriminalitet i første halvår, og derefter skal vi i løbet af det samme halvår definere organiseret kriminalitet. Det kan godt virke lidt forvirrende.

Så kan man spørge sig selv: Hvad er der galt med de eksisterende centre? De drives af politiet og samarbejder allerede med kommuner og Told og Skat og alle de andre interessenter, som har lod og del i kriminalitetsbekæmpelsen.

Politiet anmoder om assistance og får gerne den hjælp, som man ønsker. Har kommuner og Told og Skat sager, så kan de frit anmelde dem til politiet, således at de bliver koordineret. Det vil sige, at man allerede nu har et samarbejde ud fra behov og ikke ud fra en kvote.

Så kan man også spørge: Hvori ligger fordelene ved, at det skal være Told og Skat, som styrer det? Og hvorfor skal man pludselig have en kommunal medfinansiering? Hvem skal bestemme normeringen, og skal kommunerne være ejere og de udførende i disse centre? Hvem skal lede efterforskningen, og efter hvilke nøgletal skal der tilknyttes politifolk? Som jeg ser det, er det kun ekstra bureaukrati.

Nu er det heldigvis ikke sådan, at Told og Skat daglig travler rundt i kriminelle sager. Det gør politiet, og det er her, ekspertisen i efterforskning og afhøring ligger. Ekspertisen i tal og beregninger ligger hos Told og Skat, og derfor er der et godt samarbejde med kendte kompetencer allerede i dag. Samarbejdet er kun begrænset af de ressourcer, som tildeles myndighederne, og som sættes ind i den enkelte sag.

Videre står der her i beslutningsforslaget, at det skal være muligt for kommunerne at overdrage sagsbehandlingen til de regionale indsatscentre, når der er mistanke om organiseret kriminalitet. Hvem skal styre den overdragelse? Hvis kommunernes specialister allerede er overgået til centrene, hvordan skulle de så kunne overdrage sagerne og anmelde dem til sig selv?

En anden ting, som heller ikke virker særlig velovervejet, er en indbygget rotationsordning kombineret med en specialistuddannelse med europæisk perspektiv. Det er jo lidt svært, når man er på turnus, samtidig at uddanne sig specielt og blive specialist på området.

Endelig må man spørge sig selv: Hvordan kan man lave en anonymisering, som undgår, at sagens akter underskrives af producenten, men derimod hans leder? Det ligner i betænkelig grad en form for dokumentfalsk. Lederen er i alt fald nødt til at være inde i samtalerne, i afhøringerne og i beregningerne af alle de tal, som han skal lægge navn til. Men jeg vil sige sluttelig, at Venstre er helt enige i målet, men midlet er vi altså ikke enige i.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det var dog en underlig defensiv holdning, Venstre har til det her meget alvorlige problem. Hr. Karsten Nonbo står op og siger: Ja, jeg må ligesom justitsministeren opfordre dem, der føler sig truet, til at melde sig.

Det er vi enige i – meget enige i. Men er det nok? Trykker folk sig ikke for at komme frem? Er vi ikke nødt til at gøre noget ekstra? Er det

her ikke netop et forslag, der viser nogle af de veje, man kunne gå videre for at gøre det?

Er det virkelig Venstres bud på at løse de meget alvorlige problemer, som folk, borgere i det her land, ordentlige borgere, oplever rundtomkring i kommunerne, når der skyder rockerborger op, når deres børn bliver truet til at betale dummebøder?

Er det virkelig Venstres svar, at de så bare må melde det til politiet, selv om de føler sig truet, selv om de føler sig udsatte? Har Venstre overhovedet ingen ideer til, hvad man skulle gøre ellers? Er det Venstre, der bare lægger sig ned og siger: Det må vi tage til efterretning og affinde os med? Er det Venstres retspolitiske opfattelse? Ja, jeg spørger bare.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg skal indrømme, at jeg blev en smule skuffet over hr. Nonbos forsøg på at udstille det her som fuldstændig rundforvirring. Det er simpelt hen for usagligt, når Venstre siger, at centrene ikke kan arbejde, før organiseret kriminalitet bliver defineret i straffeloven.

Det er simpelt hen for usagligt, fordi Venstres ordfører 2 sekunder efter siger, at »i øvrigt så fungerer centrene udmærket, de eksisterer og kører på fuld damp«. Jeg forstår ikke hr. Nonbo, og jeg forstår slet ikke niveauet.

Hr. Nonbo har en meget tydelig fokusering på politiet – fair nok. Men der er faktisk andre, som skal bidrage til at løse det her problem. Det er det, rigspolitechefen skriver stort set i hvert andet afsnit af sin handleplan, at »dette er et samfundsmæssigt problem, det kan politiet ikke løse alene«. Kunne Venstre så ikke give et bud på, hvordan andre kan deltage, når forslaget her er så fuldstændig håbløst?

Kl. 14.00

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, det er utrolig vigtigt, at Venstres ordfører forstår, at dette problem er andet end et politimæssigt problem.

Ganske mange kommuner rundtomkring i landet har store problemer i deres sagsforvaltninger, skatteforvaltninger og socialforvaltninger med at løse de problemer, som rockerkriminaliteten giver, og derfor er det andet end bare et politimæssigt problem. De borgmestre, vi har talt med om spørgsmålet, er enige i, at et sådant initiativ kunne være godt, fordi de allerede i dag

er bange for, at ganske mange rockere slipper af sted med at lave social unddragelse og skatte-svindler, netop fordi den kommunale forvaltning i omfang og faglighed ikke er god nok til at fange den stadig mere spidsfindige kriminalitet, som rockerne giver sig i lag med i dag.

Det er det, der er hovedårsagen til, at vi har lavet dette forslag. Vi vil samle en ekspertise på regionalt plan, så vi sender det klare signal, at når rockere begynder på det her, vil vi ikke være med. Det skal stoppes, det skal stoppes hårdt, og det skal stoppes effektivt, men politiet kan ikke gøre det alene. Der er behov for et samarbejde, og det kan hr. Karsten Nonbo læse i rigspolitichefens redegørelse, hvor det står klokkeklart.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Jamen jeg er da enig i, at der er behov for et samarbejde, men det samarbejde bliver da ikke bedre, fordi vi lægger det et andet sted.

Strukturen er altså god nok, som den er. Det, vi har brug for, er flere hænder, flere politifolk på gaden og flere politifolk ude, hver gang der er en anmeldelse fra kommunen og en anmeldelse fra Told og Skat. Hvis vi gemmer dem i et efterforskningscenter, kommer vi ikke ét skridt videre, men hvis vi derimod sørger for at få en struktur, der gør, at politiet kan sætte ressourcerne ind og kalde på den hjælp, de har brug for i Told og Skat og i kommunerne, og kommunerne får at vide, at det kan nytte noget at anmelde tingene, kommer vi et skridt videre.

Derfor kan vi løse problemerne på denne måde: flere politifolk på rockersagerne, flere politifolk til at opsøge dem og flere politifolk til at gå i gang, når der kommer en anmeldelse fra Told og Skat eller fra kommunen. Så bliver det koordineret ét sted, som det allerede er tilfældet, nemlig hos politiet, og så kan det indgå i et bedre samarbejde med Told og Skat og kommunerne.

Hvis kommunerne ved, at der er tryghed, når de anmelder, og politiet overtager sagerne, giver det en lige så god sikkerhed for kommunerne. De anmelder, når der er rimelig grund til mistanke, og så er det politiet, der skal løfte bevisbyrden med assistance fra kommunerne og Told og Skat.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Der er næppe nogen, der er uenig med hr. Karsten Nonbo i, at det var rart, hvis folk turde anmelde, når der er noget at anmelde. Men på

grund af f.eks. sådan noget som dummebøder og andre forhold er der faktisk mange mennesker, der synes, det er svært at anmelde, selv om de har lyst til det.

Men det, mit spørgsmål går på, er, at jeg sådan set også er lidt overrasket over, at Venstre taler imod en samlet indsats, altså en indsats der også beskytter den sociale sektor. Mit spørgsmål er i første omgang helt konkret til hr. Karsten Nonbo: Hvordan vil Venstre sikre, at den offentligt ansatte sagsbehandler får tryghed for, at de afgørelser, vedkommende skal træffe i sin arbejdstid, ikke resulterer i personlig forfølgelse efter arbejdstid?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Man skulle jo næsten tro, at Venstres ordfører var blevet konservativ, for det er et alenlangt forsvar for de eksisterende systemer.

Det undrer mig stadig, at det er så svært for Venstres ordfører at lytte til de borgmestre, som vi også har talt med, og som siger, at der er alvorlige problemer med koordineringen af indsatsen mod rockerkriminalitet. Men uden at gå videre ind i det vil jeg bare spørge Venstres ordfører, om vi kunne få et præcist svar på det, rigspolitichefen påpeger på side 6 i sin analyse, hvor han siger, at det tværfaglige og tværsektorielle samarbejde, som foregår i kommunerne i dag, bør forstærkes for at komplettere den politimæssige indsats, som ikke kan stå alene.

Har Venstre en idé til, hvor det helt præcist er, at det samarbejde skal forstærkes? Det er det, der er det afgørende. Vi er kommet med et forslag, mange borgmestre har sagt, at de synes, det er en god idé, og at de gerne vil se på det i det videre arbejde. Indtil videre har Venstres ordfører ikke givet så meget som ét eneste svar på, hvordan de problemer, der er i samarbejdet i dag, skal løses, men jeg vil meget gerne høre det.

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

I sit svar til mig fokuserede hr. Karsten Nonbo igen fuldstændig enøjlet på politiet; det bedre samarbejde kunne ifølge Venstre skabes ved brug af flere politifolk. Det kan også være udmærket, men problemet er, at Venstre altså ikke er nået til den erkendelse, som står gang på gang i rigspolitichefens rapport, nemlig at politiet ikke kan gøre det alene. Politiet har brug for, at

man i andre sammenhænge, bl.a. i kommunerne, arbejder tæt sammen,

Men kommunerne anmelder jo ikke sagerne. De kommuner, vi har talt med, kan malende beskrive, hvordan man hænger sager op på væggen og siger: Dette her skal vi ikke have pillet ved. Det er forståeligt nok, men det er bare ikke acceptabelt, og det er sådan set derfor, vi siger, at det er vigtigt at få løftet dem ud af lokalsamfundet. Vi synes også, at en leder skal underskrive. En leder må påtage sig ansvaret, og vil man have stjernerne på skuldrene, må man også påtage sig ansvaret i de svære sager, hvor der kan være grund til at være utryg.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Vi er jo helt enige om, at der er brug for samarbejde, men det eksisterer allerede i dag, og jo flere hænder, desto mere samarbejde bliver der. Men samarbejdet bliver jo ikke bedre, fordi vi flytter det et andet sted hen.

Så må kommunerne altså ikke nøjes med bare at klage. De må anmelde, så de bagefter kan fortælle: Vi har anmeldt den sag, vi har anmeldt den mistanke, og vi har anmeldt den mistanke. Det kan altså ikke nytte noget, at man sidder og beklager sig, hvis man ikke gør noget målrettet, og det nytter altså noget at anmelde de sager. Det nytter ikke noget at lade være med det og bare klage og sige, at man har gjort, hvad man kunne, hvis der ikke er nogen egentlig anmeldelse, så det er bare om at sige til kommunerne: Se at komme i gang med at anmelde dem.

Hvis så det viser sig, at det ikke fører til noget, må vi tage sagen op, men det gør det altså i det omfang, man får anmeldt sagerne, og det er dér, det kniber. Man sidder hjemme og siger, at det her kan vi ikke løse, og man kan altså ikke sidde i et efterforskningscenter og finde ud af, hvad der er galt, når kommunen ikke kommer frem med det.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det er jo fantastisk, at man skal høre Venstres ordfører, hr. Karsten Nonbo, appellere til kommunerne om at anmelde. Det tror jeg sandelig de gør i den udstrækning, de overhovedet kan komme til det, men det, der har været vores erfaring under udarbejdelsen af forslaget, er jo netop, at de har efterlyst nogle nye, som vi jo også lægger op til i beslutningsforslaget.

Jeg bor i en by, som jeg er meget glad for og meget stolt af. Vi har nu fået Danmarks største HA-afdeling, og jeg må konkludere af det, jeg har hørt i dag fra Venstres ordfører, at reelt skal alting være, som det altid har været på dette område. Der er intet nyt under solen, og Venstre er ikke parat til at gå ind for nye metoder til at bekæmpe det, vi kan kalde fremtidens kriminalitet. Man forsøger at bekæmpe fremtidens kriminalitet med fortidens metoder.

Jeg håber meget, at Venstre vil revurdere sin stillingtagen, for det er et meget alvorligt og meget seriøst lokalt problem, som alle gode kræfter gør, hvad de kan for at forhindre. Men de har altså også behov for nogen støtte fra Folketinget, og det kunne de bl.a. få med dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg forstår på hr. Karsten Nonbos indlæg, at Venstres ordfører fortsat er af den opfattelse, at den indsats, der gøres i dag, er fuldt tilstrækkelig og alt nok.

Men samtidig sagde ministeren, at hun dog har fundet, at der var grund til at indkalde kommunerne til en samtale og bede dem om at komme med forslag. Betyder det, at hr. Karsten Nonbo vil afvise de forslag, der kommer fra kommunerne? Vil han afvise dem, hvis de tilfældigvis er sammenfaldende med nogle af de forslag, der er i beslutningsforslaget, og som han står og afviser her i dag?

Kl. 14.10

Hr. Karsten Nonbo havde også et spørgsmål om forslaget om, at ledelsen af indsatscentret kunne skrive brevene under. Ja, det er nævnt i beslutningsforslaget som en mulighed for at sikre medarbejderne anonymitet. Jeg synes, det er en af de muligheder, man skulle bruge i indsatscentrene, hvis man virkelig effektivt vil sikre, at de ansatte også følger op over for rockerne, og jeg forstår ved min Gud ikke, at hr. Karsten Nonbo og Venstre afviser et sådant forslag og bare står her og gør sig lidt muntre over det.

Formanden:

Jeg ved ikke, om vi også skal inddrage Vorherre i debatten i dag. (*Munterhed*).

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil forsøge én gang mere og spørge hr. Karsten Nonbo: Hvordan vil Venstre sikre, at offent-

ligt ansatte sagsbehandlere også kan være trygge, når de går fra arbejde? Jeg taler ikke om, at de bliver udsat for grov kriminalitet, men der kan være meget på chikaneniveau.

Jeg er modsat min kollega fra Randers så heldig at bo i en by, hvor vi ikke har typisk rockerkriminalitet. Men jeg bor tæt på Horsens, og i Horsens har man faktisk nogle meget gode eksempler.

Der er en rigtig god far, der bor i Flensborg, og hver eneste morgen kommer han i stor bil og kører sin datter, der sammen med sin mor bor i Horsens, i skole. Jeg kan godt forstå, at den sagsbehandler, der behandler moderens ansøgninger, ikke altid synes, det er smart, at hun skal underskrive brevene, og jeg synes, det er overraskende at høre, at hvis det er en anden, der underskriver et afslag på bistandshjælp eller kontanthjælp, eller hvad det nu er moderen søger om, er det dokumentfalsk.

Hvis det er en sagsbehandler, der repræsenterer kommunen, træffer sagsbehandleren jo ikke en privat afgørelse, men en kommunal afgørelse. Derfor vil jeg gerne én gang mere bede hr. Karsten Nonbo uddybe, hvordan vi skal sikre en ordentlig social sagsbehandling af de mennesker og ikke kun sikre politiets efterforskning.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil med det samme sige, at jeg har ikke sagt, at alting altid skal være, som det er nu. Men der er ikke nogen grund til bevidst at gøre det ringere, og det er dét, der er lagt op til her. Efter min mening gør man det bevidst ringere, og det er der ikke nogen grund til.

Til fru Karen J. Klints spørgsmål vil jeg sige, at det er jo efterforskningssagerne, man kan overdrage til det regionale efterforskningscenter. Det er jo ikke socialdelen, det er jo ikke ansøgninger om forhøjet børnetilskud osv., de skal vel stadig ligge i kommunerne, og derfor er det den almindelige politietterforskning, der skal afsløre de herrer, og det skal ske med det samme.

Det er jo ikke sådan, at sagsbehandlerne ude i kommunerne skal løfte bevisbyrden. De skal jo bare foretage en anmeldelse, når der er rimelig grund til mistanke om, at der er foregået noget ulovligt, og når det så sker, skal politiet tage over og stå for den videre efterforskning, og her skal politiet have den assistance, som Told og Skat og kommunerne osv. ligger inde med og står til rådighed med. På den måde bliver efterforskningen koordineret ét sted, men samarbej-

de er der alligevel. Der er bare en tovholder, som der allerede er i dag, og det er det system, der vil være at foretrække.

Hvis kommunerne i fremtiden lægger nogle guldæg, er det da klart, at vi ikke afviser de guldæg. Men forslaget her er vi nødt til at tage stilling til, som det ligger nu, og der ligger så sandelig ikke nogen guldæg i det.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Et enkelt spørgsmål til hr. Karsten Nonbo.

I f.eks. Hvidovre placeres der helt tydeligt for alle en rockerborg. Ingen af dem, der bor i ejendommen, har folkeregisteradresse i Hvidovre, og ingen af dem, der ejer ejendommen, har folkeregisteradresse i Hvidovre overhovedet, men alligevel er der en rockerborg. Har Venstre som regeringsparti gjort sig overvejelser om, hvad man kan gøre ad lovgivningsmæssig vej for at forhindre etablering af rockerborge? Det er den ene ting.

Den anden ting, som jeg også synes er væsentlig, og som Venstre må gøre sig klart, er, at når man ser på disse sager, er ét, hvor der er folkeregisteradresse, men noget andet, hvor kriminaliteten bliver begået. I rigt omfang foregår den over kommunegrænser og en gang imellem sågar over landegrænser. Der bor rockere i både Sverige og Tyskland, som udøver kriminalitet i Danmark, og derfor synes jeg, det er væsentligt, at der bliver taget nogle initiativer, og at man ikke bare har en passiv holdning til det.

Formanden:

Er der flere, der ønsker korte bemærkninger? Ellers svarer hr. Nonbo, og så regner jeg med, at vi kan gå videre i ordførerrækken. (Ophold). Undskyld, vent lige et øjeblik, hr. Nonbo, jeg har også noteret hr. Klaus Hækkerup. Beklager.

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Et kort øjeblik blev jeg bange for, at det var Guds straf, jeg havde nedkaldt over mig.

Jeg vil godt spørge hr. Karsten Nonbo, om han virkelig mente det alvorligt, han sagde heroppe fra talerstolen, idet han henviste til vores beslutningsforslag, nemlig at der står, at når ledelsen, chefen, skriver under, så er der tale om dokumentfalsk. Er der tale om dokumentfalsk i et ministerium, hvis ministeren skriver under på noget, sagsbehandlerne har lavet, f.eks. oplæg

fra ministeriet, som sagsbehandlerne har skrevet? Er der så tale om dokumentfalsk?

Jeg spørger bare, for det er rart at vide, idet vi da så nok har nogle sager på den nuværende regering.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil sige til hr. Hækkerup, at det er det jo ikke i det øjeblik, man kan stå inde for det, der står i dokumentet, altså det, der er i materialet. Hvis man kan stå inde for det, betyder det jo, at man er inde i det og har læst det. I det øjeblik sagen går til retten, er den, der har produceret en akt, jo ligesom nødt til at stå inde for den, hvis han skal afhøres i retten.

Så spørger hr. Per Kaalund, hvordan vi vil forhindre rockerborge. Vi forhindrer dem bedst ved ikke at lade nogen rockere komme ind i borgerne, hvis vi kører på rockerne hele tiden, således at de ikke er på fri fod. De bedste rockerborge, vi har, er dem, der er i fængslerne.

Formanden:

Så er det hr. Morten Bødskov som ordfører.

Morten Bødskov (S):

Baggrunden for beslutningsforslaget er, at den organiserede kriminalitet i den grad er ved at komme til Danmark, og her er rockerkriminaliteten et særligt problem. Den er med rigspolitichefens egne ord organiseret og Danmarks nuværende største kriminalitetsproblem. Rockerne er ekstreme, de er kyniske, og de er så velorganiserede, at man vel godt kan karakterisere det, de bedriver lige i øjeblikket, som egentlig mafialignende kriminalitet.

I midten af 1990'erne stod Socialdemokratiet, som mange temmelig sikkert husker, bag den såkaldte rockerlov, og den var et væsentligt bidrag til, at rockerkrigen ophørte. Men siden har situationen imidlertid ændret sig. I dag har Hells Angels og Bandidos sluttet fred. Det betyder dog ikke, at deres kriminelle aktiviteter er ophørt, snarere tværtimod. Begge grupper udvider deres kriminelle aktiviteter til stadig nye og mere spidsfindige områder. De udvider deres aktiviteter med stærkt kriminelle supportergrupper og placerer et stigende antal rockerborge i lokalsamfund.

Den rockerlov, som vi i Socialdemokratiet stod i spidsen for i midten af 1990'erne, virkede, men nu er der behov for et opfølgende skridt i kampen mod rockerne. Problemerne med rock-

erkriminaliteten har nået så alvorligt et omfang, at det er vores opfattelse, at der må nye initiativer til. Lad mig give et eksempel:

I Horsens har politikredsen registreret, at 52 rockere står bag 1.543 forbrydelser og lovovertrædelser. 1.543 forbrydelser og lovovertrædelser i én politikreds. Det er fuldstændig vanvittigt, men stadig væk også et bevis på, hvor stærkt de, når de bedriver den her kriminalitet, er i stand til at fastholde et lokalsamfund i utryghed og frygt for en gruppe, hvis eneste mål er at isolere sig fra fællesskabet bag barrikader af frygt, vold og terror.

Der er ingen tvivl om, at politiet gør en fremragende indsats i bekæmpelsen af den omfattende rockerkriminalitet. Det Nationale Efterforskningsstøttecenter, som i øvrigt blev oprettet under den tidligere regering, har vist sit værd. Alene antallet af rockere, der er bag tremmer, viser noget om politiets indsats, men desværre siger det også en hel del om, hvor omfattende rockerne kriminalitet er.

Der er masser af kommuner, som gør en stor indsats, men der er også mange kommuner, som i deres daglige arbejde støder mod barrierer, og masser af årsager er der hertil. Rockerne kan have tilholdssted i en kommune, de kan have bopæl i en anden, hvilket kræver en omfattende kommunal koordination, og en række borgmestre har over for os tilkendegivet, at rockernes kriminalitetsform i dag er så veludviklet, at den kommunale sagsbehandling ofte i omfang og særlig i faglighed simpelt hen ikke er nok.

Samtidig er der, som det også er hørt før, eksempler på sagsbehandlere, som forståeligt nok lader rockernes sagskomplekser ligge af hensyn til sig selv og deres families tryghed, for ingen bryder sig jo om den form for indirekte utryghed eller trusler, som rockerne faktisk begår over for sagsbehandlerne. Den måde, som rockerne opfører sig på, er fuldstændig uacceptabel. Deres kriminalitet er voldsom, og den skal stoppes. Derfor har Socialdemokratiet søsat dette her beslutningsforslag.

Kl. 14.20

For Socialdemokratiet er forslaget som sagt det næste skridt i opgøret med de kriminelle rockere. Krigen fik ikke mindst Socialdemokratiet med rockerloven stoppet i midten af 1990'erne. Nu beriger de sig ved en voldsom kriminalitet, og det er derfor, det er den, der skal stoppes nu.

Formålet med de her indsatscentre er altså at sikre et regionalt centrum, et effektivt regionalt

centrum, for koordinering af indsatsen mod rockerkriminaliteten. Vi forestiller os, det skal ligge i regi af told- og skatteregionen, vi forestiller os, at kommuner skal kunne overdrage sagsakter, hvis de har mistanke om, at der er relateret rockerkriminalitet, og vi forestiller os også, at sagsbehandlingen skal være anonym, fordi vi gerne vil medvirke til at lette det pres, som mange sagsbehandlere er under i dag.

Vi har bemærket, at rigspolitichefen i sin plan for øget indsats mod rockerkriminalitet skriver, at det samarbejde, der finder sted i dag, skal forstærkes, og at det, politiet laver i dag, ikke kan stå alene. Problemet er bare, som det også er fremgået tidligere i debatten, at vi har utrolig svært ved at se, hvordan regeringens politik for, hvordan det her samarbejde skal forstærkes, er. Regeringen lytter ikke til de borgmestre, som gentagne gange giver udtryk for, at der er problemer med koordinationen.

Jeg går jo ud fra, at vi alle sammen er enige om, at det ikke er nok, at politiet bare skal op på lakridserne, som det er blevet sagt på et tidspunkt. Der skal ske en bedre koordineret indsats, for jeg går ud fra, at vi er enige om, at enhver form for kriminalitet er en trussel mod de grundprincipper, som vores velfærdssamfund bygger på. Den undergraver normer og er en fuldstændig uacceptabel adfærd i et ellers velfungerende samfund.

Derfor er det her beslutningsforslag vigtigt. Vi kan ikke som lokalsamfund, familier, børn og unge leve i den utryghed, som rockerne skaber i masser af lokalsamfund rundt omkring i landet.

Per Dalgaard (DF):

Som det sikkert er alle her i salen bekendt, går Dansk Folkeparti ind for en meget mere konsekvent bekæmpelse af kriminalitet under alle former end den, vi i mange år har set praktiseret, og her selvfølgelig specielt også organiseret kriminalitet.

Det er derfor glædeligt, at der nu hos Socialdemokratiet lyder andre toner end tidligere tiders overdrevne forståelse og bortforklaringer af kriminelle handlinger. Man kan vel sige: Bedre sent end aldrig.

Men jeg må godt nok undre mig, når man nu hører dels den nuværende regering, dels repræsentanter for den tidligere regering stå og tale om det her problem, som om det er noget ganske nyt, at der nu lige pludselig er kommet ting og sager op; der gør, at der nu skal gøres noget ved det.

Altså fænomenet rockerkriminalitet er jo ikke af ny dato. Det har jo eksisteret i, jeg havde nær sagt årtier, det har i hvert fald eksisteret i de sidste mange år, og man må jo sige, at de sidste 9 års regering med Socialdemokratiet har jo ikke ligefrem taget fat om det problem.

Dansk Folkeparti taler meget om, at vi burde indføre, f.eks. i forbindelse med rockerkriminalitet, anonyme vidner, vi burde måske sågar forbyde rockerne, selv om det måske kan medføre nogle problemer. Men handling nu er bedre end al den snak, og jeg må nok sige, at jeg savner simpelt hen handling.

Jeg ved godt, at der i beslutningsforslag nr. B 18 ligger en hel del gode ideer. Jeg synes, at anonymiseret sagsbehandling og rotationsordning er ganske udmærkede ting. Underskrivning af sagsakter af en anden leder end den, der lige behandler sagen, synes jeg er en fortrinlig idé.

Som det fremgår af beslutningsforslaget, er der jo allerede i dag efterforskningscentre rundt omkring i landet, og jeg kan da godt forestille mig, at de måske skal trimmes lidt; det er der da nok ingen tvivl om.

Det tværkommunale samarbejde, der findes i dag omkring organiseret kriminalitet, i samarbejde med Told og Skat, er jo også en ganske udmærket ting. Men så vidt jeg husker, har der været mange problemer specielt for den tidligere regering i forbindelse med mulighederne for at kunne udveksle data på tværs af kommunerne og samkøring af registre.

Jeg synes bestemt, at hvis der virkelig er ændrede signaler hos Socialdemokratiet, så er det da en god ting. Igen: Bedre sent end aldrig. Lad os få noget handling i gang. Om det så lige kan nås på den ganske korte tid, der står her i forslaget, inden udgangen af 2002, kan vi jo så måske drøfte videre. Det kan man have sine tvivl om. Altså Dansk Folkeparti går i hvert fald ind for en lovbehandling, som fremmer kvaliteten, og med den korte tid, vi har tilbage, fra nu af og til vi går på juleferie, må jeg nok sige, at jeg måske har min tvivl om det kan nås.

Kl. 14.25

Vi støtter ethvert initiativ, der bekæmper rockerkriminalitet. Vi vil gerne have, at man f.eks. også ser på de muligheder, rockerne i dag har for at drive forretning fra fængslet, at have telefon og fax, adgang til internettet, familiefester, og jeg ved ikke hvad, alt sammen med til, at fængsling af en kriminel rocker faktisk får karakter af et ophold et andet sted, men alligevel er han en meget stor del af det eksisterende kri-

minelle miljø, han kommer fra. Det synes jeg ikke er med til at fremme bekæmpelse af rockere.

Men lad os se, hvad der sker under udvalgsarbejdet. Vi er positivt indstillet over for ethvert forslag, som vil den kriminalitet til livs.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg vil godt starte med at kvittere for Dansk Folkepartis åbenhed over for forslaget, selv om vi selvfølgelig havde ønsket os, at Dansk Folkeparti kunne støtte det fra start af. Det siger jeg særlig, fordi hr. Per Dalgaard jo gjorde en del ud af at efterlyse handling på det her område. Det synes vi jo sådan set at beslutningsforslaget er et udtryk for.

Jeg må også indrømme, at så bliver jeg lidt forvirret, når det næste, hr. Per Dalgaard siger, er, at nu går det for stærkt, fordi der er den tidsfrist i vores beslutningsforslag.

Jeg har to spørgsmål i den kategori, nemlig om Dansk Folkeparti så vil give os et praj om, hvilken tidsfrist der vil være acceptabel for Dansk Folkeparti. Vi synes jo ikke, at tempoet er for højt, men hvis det er det for Dansk Folkeparti, så vil vi gerne bare have et praj om, hvornår det så skulle være.

Jeg kan selvfølgelig heller ikke lade være med at spørge, om Dansk Folkeparti har tålmodighed til det tempo, som ministeren lægger an til.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg synes, at Dansk Folkepartis ordfører skulle starte med at læse sin partiformandindes ordførertale – eller ikke engang ordførertale – landsmødetale fra Dansk Folkepartis landsmøde, hvor fru Pia Kjærsgaard kommenterer, kan man roligt sige, justitsministerens initiativer i meget grove vendinger. Fru Pia Kjærsgaard siger:

»Ministerens nye forslag til, hvad der kan og skal gøres, er latterligt og helt utilstrækkeligt. Banderne og deres vellønnede advokater griner, mens danskerne må finde sig i rædselsregimer rundtomkring i landsbyer og lokalsamfund.«

Hvis man lyttede til den tale på Dansk Folkepartis landsmøde, kunne man jo godt få den opfattelse, at det var, som om det gik for langsomt, at det ikke kunne gå hurtigt nok med at få de her bander væk fra gader og stræder, at de skulle forbydes, og at der skulle ske alt muligt. Så står hr. Per Dalgaard altså her og siger, at det går for stærkt.

Jeg kunne også godt tænke mig at vide, hvad det er, der er sket i denne her sene natteftime, for hvordan kan det være, at hr. Peter Skaarup i går i Berlingske Tidende kunne udtale sig positivt om det her forslag, og at Dansk Folkepartis ordfører altså nu udtaler sig stærkt negativt om det? Det forstår jeg heller ikke.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Dansk Folkepartis ordfører siger, at det her forslag er sådan bedre sent end aldrig, at det måske er en udmærket ting osv. Det, jeg simpelt hen savner helt konkret, er: Hvad vil Dansk Folkeparti ellers? Hvad er holdningen til det her? Hvad er det for nogle indsatsområder, som man synes er vigtige?

Jeg har egentlig lidt svært ved at kode Dansk Folkepartis tale. Man kaster sig ud i en lang tale om de rockere, der sidder i fængslerne. Det her beslutningsforslag drejer sig sådan set om dem, der sidder uden for fængslerne, og dem, der udøver kriminelle handlinger i fængslerne.

Jeg savner i Dansk Folkepartis tale nogle klare retningslinjer for, hvad det egentlig er, man vil, og hvor man helt præcist står i forhold til det her beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Til fru Sandy Brinck med hensyn til hastighed og ikkehastighed: Altså igen er det jo frustrerende, at Socialdemokratiet har siddet så mange år i regering, uden at der egentlig er lavet ret meget. Lovkvalitet og hastighed kan sikkert godt kombineres, men med den korte tid, der er fra nu af og til jul, synes jeg måske, at det er lige hurtigt nok.

KL 14.30

Til hr. Morten Bødskov med hensyn til fru Pia Kjærsgaards tale: Det er jo igen et udslag af en frustration over, at der rent faktisk ikke sker nok, og nu taler vi ikke igen om hastigheder. Det er jo et langt forløb med hensyn til rockerkriminaliteten.

Det har jo hele tiden været sådan, at hvis en almindelig borger lever over evne i forhold til den indtægt, han har, så er der ikke gået ret lang tid, før skattevæsenet har været over ham.

Når det er rockere, det handler om, så sker det ikke, og det kan meget vel være på grund af den angst, sagsbehandlere har for at møde rockere, og det må der da klart gøres et eller andet ved, f.eks. den anonymiserede sagsbehandling,

som hr. Morten Bødskov taler om. Det er sådan set også lidt et svar til hr. Torben Hansen, altså en stressen af de pågældende rockere i forhold til den måde, de lever på, og den indtægt, de har. Det gælder i øvrigt ikke kun rockere; det gælder også andre grupper her i samfundet, som har en levestandard, der slet ikke svarer til den indtægt, de måtte have som sociale klienter.

Sådan noget kunne vi tage fat på i sådan nogle centre. Allerede i de eksisterende i dag gør de forhåbentlig et stort arbejde for at bekæmpe og undersøge de store uoverensstemmelser og alle former for kriminel aktivitet, som rockerne udøver. Det kan f.eks. være, når det passer dem at stoppe trafikken på gaderne i Århus, hvis de skal have et ligtog ud, hvor der ikke bliver gjort noget fra politiets side, selv om det bliver anmeldt. Det tyder jo på, at rockerne egentlig har fået alt for stor magt. Det er ikke en magt, der er opbygget på kort tid. Det er jo mange års laden stå til-holdning, der har medført, at de føler, at de virkelig kan tillade sig hvad som helst, og det vil vi gerne i høj grad være med til at bekæmpe.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der foreløbig to, der har meldt sig. Det er først fru Sandy Brinck og derefter hr. Morten Bødskov.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg fik ikke et svar på, hvad det så er for en tidsfrist, som Dansk Folkeparti synes er acceptabel, for jeg må indrømme, at når jeg sidder og lytter til hr. Per Dalgaard, så fremdrager hr. Per Dalgaard de problemstillinger, som vi beskriver i beslutningsforslaget, hvor vi giver et bud på, hvordan de skal løses, og så er hr. Per Dalgaards eneste problem noget med datoer. Og så må vi få et andet bud fra Dansk Folkeparti. Er det januar, er det februar? Det er ikke voldsomt afgørende i den her sag, hvis det er sådan, at vi bare kan få sat noget i gang.

Så gav hr. Per Dalgaard faktisk selv et ganske fint eksempel på, hvem det er, og hvad det er for nogle problemstillinger, nemlig omkring skatteunddragelse. Derfor bliver jeg nødt til at spørge hr. Per Dalgaard: Hvad er det i beslutningsforslaget ud over datoen, som Dansk Folkeparti ikke kan støtte?

Så skal jeg bare til sidst spørge, om rockerloven var et udtryk for handlingslammelse. Det tror jeg næppe. Nu har kriminalitetsbilledet ændret sig, og derfor skal vores instrumenter over-

for det også ændre sig, og vi kommer med et beslutningsforslag. Det er altså svært at se, at det er os, der skulle være de handlingslammede.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg synes også, det trænger til en korrektion, når hr. Per Dalgaard siger, at tidligere tiders overdrevne forståelse for rockernes kriminalitet var det, der prægede den socialdemokratisk-radikale regering. Jeg tror, der er utrolig mange mennesker, som lytter til den her debat, og som eventuelt ser den på tv, som kan huske, hvad der skete i Polensgade på Amager, hvor lokale beboere var voldsomt nervøse for en rockerborgs tilstedeværelse. Den blev billedlig talt jævnet med jorden.

Det var udtryk for effekten af rockerloven. Så kom ikke her og sig, at der fra Socialdemokratiets side tidligere har været overdreven forståelse for rockernes kriminelle aktiviteter.

Til sidst vil jeg bare spørge: Hvad er Dansk Folkepartis svar til de utrolig mange sagsbehandlere i skatteforvaltninger og socialforvaltninger, som daglig lever med utryghed, når de omgiver sig med rockere? Red and White supportgroup, som er støttegruppe til Hells Angels, har 581 afgørelser, som bl.a. vedrører trusler mod offentligt ansatte, herunder sagsbehandlere i kommuner. Hvad er Dansk Folkepartis svar til dem?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Til fru Sandy Brinck med hensyn til tidsfrister: På den ene side kan det ikke gå hurtigt nok, kan man sige, men fra nu af og til jul er der så kort tid, at jeg med min ringe erfaring herindefra vurderer, at det ikke vil kunne lade sig gøre. Det er sådan set blot den pind, jeg taler om. Men om det skal være i januar, der kommer et lovforslag, eller i februar, er sådan set næsten lige meget. Nu har vi levet med de her problemer i mange år, og jeg synes, vi skal have en lov, som kvalitetsmæssigt er til at leve med. Derfor vil jeg ikke lægge mig fast på nogen dato.

Kl. 14.35

Til hr. Morten Bødskov: Jeg anerkender den rockerlov, der var i sin tid i forbindelse med den kriminalitet, men den handlede jo netop om den såkaldte rockerkrig. Det vil sige, at den f.eks. ikke kan bruges i dag, hvor lokalsamfundene er utrygge ved, som vi har hørt tidligere, rockerborgene i Hvidovre. Der kan man ikke bruge den

pågældende lov. Det er måske et problem, at man kun kan stresser dem, eller få dem ud af de bydele, man ikke vil have dem i, når der er rockerkrig.

Så er der sagsbehandlere, som sidder og er nervøse for at tage fat i skattesagerne. Hvad kan man forestille sig der? Igen den der anonymiserede sagsbehandling eller en sagsbehandling foretaget af andre centre end lige i det lokalområde, hvor de pågældende rockere findes. Det ved jeg ikke. Men et eller andet godt forslag, en eller anden god ting, som klart kan gøre, at de ikke kan komme efter de mennesker, der behandler deres sager.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det skal være ultrakort til hr. Per Dalggaard: Jeg hørte det sådan, at for hr. Per Dalggaard var det underordnet, om der kom et lovforslag i januar eller februar eller marts. Og det er klart, at en naturlig opfølgning af en vedtagelse af det her beslutningsforslag ville være et lovforslag. Skal vi så implicit lægge i det, at Dansk Folkeparti rent faktisk støtter det her beslutningsforslag?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Det er fuldstændig rigtigt, som Dansk Folkepartis ordfører siger, at rockerloven, som Socialdemokratiet stod i spidsen for i midten af 1990'erne, som jo fik stoppet den daværende rockerkrig, på mange måder ikke kan anvendes i dag. Den kan ikke anvendes – i forlængelse af det spørgsmål, som hr. Per Kaalund var oppe med – for det er nemlig spørgsmålet om placering og fjernelse af lokale rockerborger.

Vi er gået fra en krig i midtthalvfemserne, hvor almindelige lovlydige mennesker skulle finde sig i, at der fløj raketter om ørerne på dem, for nu at sige det, som det er, til meget, meget meget spidsfindigt organiseret kriminalitet. Det er det, der er kernen i det her beslutningsforslag.

Det håber jeg vi kan finde sammen om, for jeg synes, at Dansk Folkepartis ordfører her i det sidste indlæg var på vej til at sige noget fornuftigt. For de sagsbehandlere, som lever med utryghed i sagsforvaltningerne rundtomkring, skal hjælpes, og det bliver de ved vores forslag. De kommuner, som ikke føler, at der er koordination nok, skal hjælpes, og det bliver de ved vores forslag.

Vi skulle nemlig have, at Dansk Folkeparti siger ét på sit landsmøde, råber og skriger om,

hvor alvorligt det her er, og når man står i Folketingssalen, så falder man ned som et lille lam. Det duer jo ikke.

(Kort bemærkning).

Per Dalggaard (DF):

Til hr. Morten Bødskov først: Falder ned som et lille lam, det kan han godt regne med at vi aldeles ikke gør. Vi tager den her rockerkriminalitet meget alvorligt.

Når hr. Torben Hansen spørger, om vi støtter beslutningsforslag nr. B 18, så kan jeg svare på følgende måde: Vil Socialdemokratiet være med til at indføre, at vi får en betydelig skærpet indsats i forbindelse med de frihedsgrader, rockerne i fængslerne har, så de ikke kan foretage deres forretninger, uanset om de er inde eller ude, f.eks. med hensyn til at afskære fra telefon, fax, internet, og hvad ved jeg, og en skærpet restriktion i forbindelse med udgange, så de heller ikke kan komme ud at muntre sig, næsten når det passer dem, eller kan drage på turneer rundtomkring på gymnasier for at holde foredrag om, hvor fine og flotte og stærke de ellers er, når de slår andre mennesker ihjel? Vil Socialdemokratiet være med til at indføre sådan noget i beslutningsforslaget, så kan vi tale om det.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kan godt forstå, at den tidligere justitsminister gennem 5-6 år, hr. Frank Jensen, ikke er til stede i Folketingssalen i dag. Og det er jo ærgerligt. Han er faktisk en af fem forslagsstillere fra Socialdemokratiet til det her forslag. Når det er ærgerligt, er det, fordi debatten jo har vist, at det er en gang hykleri fra Socialdemokratiets side ud over alle grænser. Og den, der bedst kunne have bekræftet det, var jo den tidligere justitsminister.

Kl. 14.40

Rockerproblemet er jo ikke nyt. Det har vi kendt i 20 år, men det accelererede de sidste 8-10 år, og det accelererede under den daværende justitsminister, hr. Frank Jensen. Hvad foretog man sig i de 8 år, man havde regeringsmagten og et kæmpeflertal i Folketinget med sig? Man foretog én enkelt ting; man lavede en rockerlov for 5-6 år siden, og det var godt, og det var rigtigt, og vi støttede op om den alle sammen.

Men siden da er antallet af kriminelle handlinger steget uge for uge, måned for måned, og

der er heldigvis også kommet flere og flere af dem ind i spjældet. Men kriminaliteten og problemet har vi kendt i 1997, i 1998, i 1999, i 2000 og i 2001, og hvad hed justitsministeren? Hr. Frank Jensen. Hvad foretog man sig? Intet.

Så kom der en ny regering. Den har ikke engang siddet 1 år endnu, og hvad har den nye regering lavet? Den har lavet et hav af tiltag. Mindre end 2 måneder efter start lagde den forslag frem i Folketinget om, at nu skulle der i forbindelse med rockerkriminalitet og grov organiseret kriminalitet være mulighed for, at vidner kunne optræde helt anonymt efter domstolens bestemmelse. Det har de aldrig kunnet før. Hvem stemte imod? Det gjorde Socialdemokratiet selvfølgelig. De ville ikke være med til at give den ekstra mulighed for, at folk turde fortælle, hvad de vidste om rockerne. Men det fik de.

Så kom regeringen med et forslag, der gjorde, at for den kriminalitet, som rockerne også dyrker, nemlig grov systematisk vold, blev strafferammen hævet meget betydeligt. Så foretog regeringen sig det, at den bad rigspolitichefen komme med en ny og effektiv handlingsplan. Den kom mindre end 10 måneder efter, at regeringen var trådt til. Den gamle regering gjorde ikke noget de sidste 7 år.

Så tog justitsministeren et møde med tre af de borgmestre – også fra Socialdemokratiet – som kom fra byer, hvor der var mest rockerkriminalitet. Hun tog dem op på sit kontor og snakkede med dem og hørte på, hvad de havde at sige, og sagde: Kom nu tilbage i skriftlig form med alt det. I ønsker, og hvor der er problemer.

De er ikke kommet endnu, men de skulle komme inden for 14 dage. Se, det er en regering og en justitsminister, der vil noget, og ikke bare snak.

Så står Socialdemokratiet og en af de fem ordførere, man har, og tillader sig at sige her, at vi har en regering, der er handlingslammet, og hvad venter regeringen på. Næ, hvad ventede den gamle regering på? Den ventede og ventede, og så gik den af, som den havde fortjent. Vi kan ikke støtte det her forslag. Rigspolitichefen kan ikke støtte det, politiet kan ikke støtte det.

Der er mange i det her Folketing, der har forstand på rockerkriminalitet. Jeg vil godt sige, jeg er én af dem, men der nogle, der har endnu mere forstand på det, og det er dem, der arbejder professionelt med det.

Det er politiet, og de siger, at det her ikke er den mest effektive plan. Man har i øjeblikket syv

regionale efterforskningscentre, som er oprettet, og som Socialdemokratiet nu foreslår nedlagt. Det virker ikke, selvfølgelig virker det ikke. Lyt nu til sagkundskaben, og lyt til det, der står i rapporten. Lyt til de borgmestre, der nu kommer med nogle forslag, og lad os så få indført dem hurtigst muligt.

Så til sidst en enkelt ting om anonymitet. Jeg kan ikke se, at det er det store problem. Enhver afdelingschef, socialdirektør, politisk udvalgsformand eller borgmester kan efter min opfattelse skrive de breve under, hvis man har det politiske mod. Hvis det mangler derude, så kan man bare ansætte mig som sagsbehandler. Jeg skriver gerne samtlige breve under til rockere, og jeg behøver ikke få én krone for det.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er foreløbig tre, der har bedt om ordet. Den første er fru Sandy Brinck, og derefter er det hr. Morten Bødskov og hr. Per Kaalund.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Vi ville nu nødig undvære hr. Helge Adam Møller i Folketinget, så den jobannonce, eller hvad man nu skal kalde den, synes jeg ville være lidt ærgerlig.

Men jeg synes ærlig talt, det er en lille bitte smule surrealistisk at høre på, at først kommer det store regeringsparti, Venstre, og siger, at her går det godt. Alt det, Socialdemokratiet nu foreslår, eksisterer og fungerer. Og bagefter kommer det lille regeringsparti, De Konservative, og siger, at der overhovedet ikke blev foretaget noget som helst under den tidligere justitsminister. Der er et eller andet, der ikke hænger sammen.

I rigspolitichefens handlingsplan står der øverst på side 2: Rockerkriminaliteten har ændret karakter fra i vid udstrækning at være voldskriminalitet til forskellige former for profiterende kriminalitet.

Er De Konservative med på, at der altså er sket en ændring i kriminalitetsbilledet, og at det er det, der giver et behov for nye initiativer, nye instrumenter?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Det tenderer selvgodhed, når man skal høre hr. Helge Adam Møller stå og rose den nuværende regerings etårige indsats på rockerområdet.

Det er jo ikke noget problem at holde en masse møder og tage en snak med en række forskel-

lige folk. Det, der helt åbenlyst har vist sig at være problemet for den nuværende regering, er handling. Handling, vil jeg sige til hr. Helge Adam Møller; intet er der kommet ud af det. Der er ingen svar på de ting, som både rigspolitechefen og andre påpeger i de rapporter, der stryger ind over ministerens og vores skrivelor-de.

Kl. 14.45

Hvad er svaret til de kommunale, sociale og skattemæssige forvaltninger, hvor der sidder ansatte, som daglig føler sig truet af deres omgang med rockere og rockerrelaterede personer? Intet svar er der.

Hvordan har De Konservative tænkt sig at følge op på det, som rigspolitechefen selv skriver i sin rapport, hvor han siger, at det samarbejde, der godt nok foregår i dag, ikke er nok, det skal udbygges? Hvordan skal det udbygges?

Det har vi spurgt justitsministeren om, det har vi spurgt Venstres ordfører om, og det har vi sågar også spurgt Dansk Folkepartis ordfører om. Nu spørger vi den konservative ordfører, for vi er oprigtig talt bekymrede, sådan som det udvikler sig lige i øjeblikket.

Jeg håber at få et svar.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg vil ikke undlade at sige, at hr. Helge Adam Møller skuffer noget i dag, for så vidt man kunne forstå, er der intet problem, og de problemer, der er, er de samme, som den socialdemokratiske ledede regering ikke løste. Nu brugte hr. Helge Adam Møller selv tidshorizonten 10-20 år. Det vil sige, at de første 10 år altså var en borgerlig regering og de næste 10 år en socialdemokratisk regering.

Men ud over denne skuffelse vil jeg udtrykke en skuffelse over hr. Helge Adam Møller, som jo har en militær karriere på noget, der ligner 40 år. Jeg vil spørge ham, om der overhovedet ikke sker en udvikling i metoder, våbenudvikling og krig. Der må være noget metodeskift her, som hr. Helge Adam Møller kan forholde sig til.

Eksisterede f.eks. begrebet dummebøder for 3 år siden? Er de et nyt problem? Er der overhovedet nye problemer? Kunne hr. Helge Adam Møller ikke forholde sig til nutidens problemer frem for at tale om fortidens, hvoraf en del er løst?

Hvad vil De Konservative gøre for at forhindre rockerborgene – nye rockerborges opståen og de eksisterendes fortsættelse? Hvad vil De

Konservative gøre ved organiseret kriminalitet på det niveau, vi kender det i dag?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det er søreme godt, at ørerne hænger godt fast, for ellers var de faldet af for lang tid siden med alt det, man skal høre.

Først går jeg til fru Sandy Brinck. Nu kan jeg ikke engang se, hvad jeg selv har skrevet, der kan man se. Det var et eller andet på side 2 om ændringer. Nå jo, nu kom den. Fru Sandy Brinck siger, at der på side 2 i rigspolitechefens rapport står, at der er sket en ændring i kriminalitetsmønsteret via rockerkriminalitet. Det er mere og mere blevet økonomisk kriminalitet.

Ja, det fik vi også at vide for 5 år siden i Retsudvalget og for 4 år siden. Det stod også i den første rapport i 1999 fra rigspolitechefen om organiseret kriminalitet, dengang Socialdemokratiet stadig væk var ved magten. Det er da ikke noget nyt. Men hvad fortog Socialdemokratiet sig? Intet. Og som sagt, regeringen har siddet under 1 år og har lavet i hvert fald fire helt konkrete ting.

Så siger hr. Morten Bødskov, at der mangler handling. Jamen jeg beviste jo netop, at der er kommet handling. Vi har indført muligheden for en ny vidneførelse; vi har sat straffen op for grov vold; vi har indkaldt borgmestrene for de tre kommuner i landet, der har de største rockerproblemer, med henblik på at få deres direkte forslag til ting, som de mener vil gavne. Vi er interesseret. Vi har sat noget i værk i forhold til rigspolitechefens rapport.

Hr. Morten Bødskov spørger: Hvordan udbygger man det samarbejde mellem Told og Skat, socialforvaltningerne og politiet? Jamen det gør man da på den måde. Rigspolitechefen har jo pålagt sine 54 politimestre, at de holder møde med de lokale borgmestere, med de lokale socialforvaltninger, med de lokale folk i Told og Skat, og spørger, hvordan det arbejde, vi allerede har organiseret, kan gøres endnu bedre.

Er der nogle områder, hvor I mener, det kan gøres bedre, eller hvor I har problemer? Det har da været i gang i 2 måneder. Det var derfor, man lavede en handlingsplan.

Hr. Per Kaalund talte om, at man, hvis verden skifter, kan foretage metodeskift. Jo, det er jo derfor, vi har fuldført de her fire ting inden for det sidste år, hvor Socialdemokratiet ikke gjorde noget.

Så spurgte hr. Per Kaalund, om dummebøder kun var kommet inden for det sidste år. Nej, dummebøder eksisterede også i 2000 og 2001, men det er et voksende problem, det er det helt klart. Derfor er der kommet en handlingsplan, og derfor er der kommet de øvrige initiativer. Nu har vi en regering, der handler, og ikke bare en regering, der taler.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu sad jeg ikke i Folketinget for 5 år siden eller for 4 år siden, men jeg har meget svært ved at tro, at rigspolitichefen hvert år skriver, at nu har kriminaliteten ændret sig. Jeg tror faktisk, at rigspolitichefen prøver at forklare os herinde, at det, som tidligere var billedet, nemlig voldskriminaliteten, altså ikke er det bærende element for rockerkriminaliteten i dag. De har flyttet sig til nogle andre grene.

Kl. 14.50

Jeg tror faktisk også, det er derfor, at rigspolitichefen lægger så stor vægt på, at det her er en opgave, som politiet ikke kan klare alene, men rent faktisk kræver et bedre samarbejde samfundsmæssigt.

Rigspolitichefen skriver selv på side 6, at man ønsker det her tværsektorale samarbejde. Det er det, det her beslutningsforslag, som vi har fremsat, giver kødet på. Det er det skelet, vi lægger kød på. Jeg kan ikke forstå, at det ikke skulle være noget, en konservativ retspolitik kunne støtte.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg står med en udskrift af hr. Helge Adam Møllers tale til det konservative landsråd for ganske få uger siden, og den minder mig foruroligende meget om den tale, som fru Pia Kjærsgaard holdt på Dansk Folkepartis landsmøde, nemlig en voldsom og berettiget arrig retorik mod de her rockere og deres gerninger.

Men fuldstændig på samme måde, som da vi spurgte hr. Per Dalggaard, hvordan man her i Folketingssalen har tænkt sig at følge op på det, man selv eller ens partiformandinde siger på henholdsvis et landsråd eller et landsmøde, har vi fået svaret: intet. Der er intet svar fra den konservative ordfører på, hvordan man vil sikre, at det samarbejde, som rigspolitichefen siger bør forstærkes, skal forstærkes. Det er det, der er ideen i de her spørgsmål.

Til sidst mangler hr. Helge Adam Møller et svar til de sagsbehandlere, som sidder rundt omkring i kommunerne og til daglig oplever utryghed ved omgangen med rockere og deres supportere. 581 sager har der været alene mod den supportgruppe, som Hells Angels har, og en stor del af dem er trusler og vold mod offentlige myndigheder og personer i den sammenhæng. De mangler også et svar fra De Konservative.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Til hr. Helge Adam Møller har jeg blot et par spørgsmål. Nu har De Konservative, påstås det jo, ført denne politik i mange år, selv om man ikke har siddet i regering. Det vil sige, at rockerne skulle gå rundt og være forfærdelig bange nu, der kom en borgerlig regering, som fik gennemført alle disse ting.

Mit spørgsmål går i og for sig på: Har højere strafferammer mindsket kriminaliteten? Har borgmestermøderne mindsket kriminaliteten? Er der kommet færre rockerborge? Hvad er resultaterne? Det, vi efterlyser, er en forstærket indsats og nogle initiativer på disse områder, og dem synes jeg De Konservative skulle være opmærksom på og i givet fald jo klart burde kunne støtte.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Mig bekendt er der i dag stort set det samme antal rockerborge, som der var for 2 år, 3 år og 4 år siden. Jeg tror faktisk, det er en anelse færre, men det vil jeg ikke hænge op på. Men der er stort set de samme, som da justitsministeren var socialdemokratisk.

Men ethvert godt forslag – det omfatter det her jo ikke – som kan afskaffe rockerborge, og som er inden for grundlovens rammer, vil den konservative folketingsgruppe meget gerne lytte til. Men det skal være inden for grundlovens rammer, ellers skal vi i hvert fald først have en ny grundlov.

Men det er jo ikke rockerborgene, der er problemet. Det er jo lige meget, om der er 100 eller 200 rockerborge. Problemet er dem, der er inde i borgene, og det er derfor, vi skal have den handlingsplan, vi har fået. Det er derfor, vi skal have forslagene fra borgmestrene. Det er derfor, vi intensiverer samarbejdet, så vi kan få anholdt dem, der er inde i rockerborgene, og flytte dem hen i nogle bedre borge, hvor der er flere tremmer for, og hvor de kan sidde i det antal år, det

er rimeligt, at de sidder der, og det er rigtig mange. Det er det, denne regering gør noget ved.

Så til hr. Morten Bødskov, der spørger: Hvordan vil Det Konservative Folkeparti udbygge et samarbejde? Det er da ikke vores opgave, det er da heller ikke Socialdemokratiets opgave.

Nu har vi fået en plan fra rigspolitichefen. Justitsministeren har accepteret den og sagt: gå i gang. Den plan siger klart og tydeligt, at der er behov for yderligere at udbygge samarbejdet mellem Told og Skat, sociale myndigheder og politi. Det har rigspolitichefen sagt til sine 54 politimestre, og hvis der skulle være en enkelt af politimestrene, der ikke gør det, så håber jeg da, at der er lidt initiativ ude i de få socialdemokratiske kommuner, der er tilbage, så den lokale borgmester kan sige: Politimesteren har ikke opsøgt mig, så er det os, der går ned og snakker med politimesteren og siger, at vi har nogle forslag eller ideer. Tilsvarende gør man derude på skattecenteret. Vi skal lægge de overordnede rammer, men det er søreme ikke os, der skal sidde og forhandle ude i Horsens, Næstved og Nakskov.

Kl. 14.55

Lad os nu få nogle lokale politikere, der går på banen og opsøger politimesteren, hvis han ikke allerede har opsøgt dem.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Lidt overraskende lyder det fra hr. Helge Adam Møller: Det gør ikke noget, hvor stort et antal rockerborge vi har.

Jeg tror nu nok, at hvis man går rundt og spørger de almindelige mennesker, som er almindelige naboer til rockerborge, så vil de hellere nøjes med to frem for at have 100 eller 200, uanset hvor mange der er inde i dem. Så jeg tror faktisk, at antallet betyder noget i forhold til folks tryghed. Det var nu ikke så meget det, jeg havde markeret for at spørge om.

Men det, jeg gerne vil spørge hr. Helge Adam Møller om, er: Det beslutningsforslag, som vi kommer med her, er åbenbart så dumt, at det næsten er dummere end alle dummebøder til sammen. Er der slet ikke en eneste linje i det her beslutningsforslag, som De Konservative gerne ser går igen i den plan, som bliver klogere af, at det så er regeringen, der tager initiativ til debatten?

Så vil jeg også gerne lige minde hr. Helge Adam Møller om, at der faktisk er nogle borgmestere fra nogle af de byer, som har de store

problemer, der har været med til møder, også lokale politimestre, og det er faktisk deres råd og deres behov, som er skrevet ind i beslutningsforslaget.

Men er der slet ikke noget, der må gå igen fra beslutningsforslaget til et oplæg?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg blev ærlig talt en lille bitte smule ked af at høre den konservative ordfører sige, at nu måtte lokalpolitikere på banen.

Vi synes faktisk, at vi netop har set ganske mange lokalpolitikere og ganske mange borgmestere, som på det seneste har påtaget sig netop det ansvar, der også ligger fra en kommunalbestyrelses side til at komme det her til livs. De har taget det ene initiativ efter det andet, og vi har været ude hos dem og set, hvad det er de gør, og vi har lyttet til dem.

Det, de har efterspurgt, er, at vi herindefra hjælper med bl.a. nogle centre, hvor man kan få løftet opgaverne ud af lokalsamfundet, fordi der altså er voldsomt pres på de sagsbehandlere, som sidder der.

Derfor synes jeg, at den konservative ordfører bør kvittere for de mange lokale kræfter, som faktisk gør noget, samtidig med at de har det lige i deres baghave. Det er så meget nemmere at stå heroppe.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jamen det er da helt korrekt. Der er søreme rigtig mange steder, hvor der sker noget, og hvor man lægger kræfterne sammen: kommunen, Told og Skat, politiet, borgerne og faglige foreninger osv. Esbjerg er jo et godt eksempel, og Horsens er et godt eksempel, og der kan sikkert nævnes andre.

Men det er jo utrolig vigtigt, at man gør det, for det har jo vist sig i nogle af de byer, at så kan man effektivt bekæmpe det. Men det, jeg jo også har hørt fra mange og meget i debatten, er, at der er mange, der ikke tør udtale sig. Der er mange, der ikke tør gå til politiet med deres dummebøde. Der er mange sagsbehandlere, tilsyneladende også højt oppe i systemet, der ikke tør underskrive en eller anden afgørelse.

Og dér bliver man altså nødt til – undskyld udtrykket – hvad enten man er mand eller kvinde, at vise lidt mod og mandshjerte, for rockerne og rockernes kriminalitet, og det er den bedst organiserede og den værste kriminalitet i Dan-

mark, kan ikke bekæmpes af politi alene eller af Told og Skat alene eller af socialforvaltningerne. Den kan kun bekæmpes ved, at hver enkelt dansker griber fat i, hvad der nu er at gribe fat i, og siger: Jeg har også et medansvar, og hver gang man er bevidst om et eller andet og får underretning om, at her er noget rockerkriminalitet, her er en dummebøde, så er der kun ét sted at gå hen, og det er den lokale politistation.

Vi så det tragiske forleden dag i Køge eller Ølby, og det startede med en dummebøde. Den kunne jo være undgået, hvis nogle af de unge eller deres forældre eller nogle af kammeraterne var gået op på den lokale politistation og havde sagt, at her var en bøde, der startede med 400 kr., og den endte med 1.700 kr. Så havde politiet kunnet anholde og straffe dem, der havde udstedt bøden. Men når man ikke siger noget, er man medvirkende til at skabe kriminaliteten. Det er det største problem, og det skal vi gøre noget ved. Det er der mange kommuner, der gør, og jeg håber, at alle kommer med.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Det kan jo undre betydeligt, at hr. Helge Adam Møller i sit forrige indlæg siger, at det er ligegyldigt, hvor mange rockerborgere der er her i landet. Jeg vil sige, at hvis den melding skal ud til borgerne i Hvidovre, i Randers og i Horsens, så tror jeg, at man vil blive slået med dyb forundring.

Det andet er, at hr. Helge Adam Møller refererer til de få socialdemokratiske kommuner, der er tilbage. Jeg vil gerne tage en sammenligning mellem socialdemokratisk styrede kommuner og konservativt styrede kommuner, så kan vi diskutere, hvad der er få, og hvad der er mange.

Kl. 15.00

Men tilbage til sagen. Den socialdemokratiske ledede regering løste problemet med rockerborgene, da der var rockerkrig. Det var en form for krigsførelse med raketterne og alt det der, men den opgave løste regeringen. Selvfølgelig med respekt for grundloven, som er genstand for stor diskussion, og med respekt for ejendomsretten og for en hel masse andre ting, som selvfølgelig skal overholdes i dette land her.

Det, vi efterlyser, er: Hvilket initiativ tager denne regering for at få lukket de rockerborgere, der findes i dette land?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Helge Adam Møller, og så tror jeg, at vi bevæger os hen mod ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

For god ordens skyld må jeg gøre hr. Per Kaalund opmærksom på, at da rockerloven blev indført, var det ikke noget; regeringen indførte. Det var Folketinget, og der var et kæmpe flertal, og en af de varmeste fortalere for den rockerlov han står her på talerstolen. Det var en god rockerlov, og tak fordi man kom med forslaget, som samlede et stort, bredt flertal, og som virkede i den situation.

Men jeg har forstået også på den tidligere justitsminister, at det vist er svært at lukke en rockerborg uden at ændre den danske grundlov først. Det var derfor, jeg lidt provokatorisk sagde før – det skal høres i sammenhæng, og det hørte hr. Per Kaalund jo også – at det vigtigste jo ikke er antallet af rockerborgere, for det er i og for sig lige meget, om man har 200 eller 300 rockerborgere, hvis alle de, der var inde i borgene, bare sidder inde i fængslerne. Så er rockerborgene nemlig tomme, og en tom rockerborg udgør ikke nogen særlig trussel, hvad enten det er i Hvidovre, Avedøre eller Næstved.

Det er derfor, at denne regering først og fremmest koncentrerer sig om at få sigtet og få dømt og få indespærret dem, der begår kriminaliteten, og dem, der opholder sig inde i rockerborgene.

Men kan Socialdemokratiet komme med et konkret forslag, som er i overensstemmelse med grundloven, som kan lukke rockerborgene, medens der endnu er nogle inde i dem, så lytter jeg meget, meget gerne. Jeg har bare ikke set det endnu, og det må sgu, det var ikke et bandeord, det må *skulle* opfylde grundloven.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, således klargjort var der ikke nogen overtrædelse af forretningsordenen. Så er det fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Der har været en meget ophedet debat omkring dette forslag, og jeg forstår i virkeligheden ikke, hvorfor der har været sådan en meget aggressiv tone.

Jeg tror i og for sig, at alle her i Folketinget meget gerne vil have bekæmpet den organiserede kriminalitet, som bl.a. rockerne står for, og det, det så handler om, er metoderne. Mange af de formål, som det her beslutningsforslag indeholder, tror jeg i og for sig også, at der er enighed om. Jeg tror i virkeligheden, at det lidt mere

handler om fadderskabet til det, siden der har været sådan en voldsom debat.

Vi har i SF problemer med de forslag, der ligger om en reel omstrukturering. Når vi har problemer med den sådan ret voldsomme omstrukturering af bekæmpelsen af rockerkriminalitet og anden organiseret kriminalitet, handler det om, at vi også står med en relativt omfattende betænkning om en ny politistruktur, hvor vi muligvis skal i gang med at formindske antallet af politikredse. Det kommer til at blive en proces, der også er alvorlig for politiet, og derfor tror vi ikke i SF, at det vil være en god idé ved siden af at lave denne totale omlægning af den måde, man bekæmper organiseret kriminalitet på.

Samtidig er vi dog meget positivt indstillet over for enkeltelementer, og vi mener, at det vil kunne lade sig gøre at gennemføre mange af dem, uden at man laver en egentlig omstrukturering.

Det, der er et problem for os, er forslaget om, at man anonymiserer sagsbehandlerne. Vi mener ikke, at vi i Folketinget som sådan konkret skal gå ind og regulere, hvem der skal skrive under på hvilke breve. Med den struktur, man har såvel i kommuner som i andre forvaltninger, kan man jo relativt nemt skyde ansvaret for at skrive under over til en chef, uden at det behøver at stå i nogen lov.

Vi anerkender naturligvis, at der er et behov for, at sagsbehandlere kan skjule sig, idet de har angsten. Men samtidig skal vi også huske på, at den måde, vi bekæmper organiseret kriminalitet og rockerkriminaliteten på, er ved, at folk står skulder ved skulder, og hvis man kommer med et budskab her fra Folketinget om, at det er så farligt at sætte sit navn under et brev, at man rent faktisk vil lægge op til en lovgivning omkring det, så tror jeg, vi sender et forkert signal.

Kl. 15.05

Vi har jo set, at forældre har slået sig sammen og i fællesskab er gået til politiet og har anmeldt dummebøder. Vi har set landsbyer, der i fællesskab har afvist muligheden for, at nogle, der lignede organiserede kriminelle, kunne købe det lokale forsamlingshus. Vi har set, at danskerne godt kan, vi har hørt, hvordan fagbevægelsen bl.a. i Esbjerg har tilbudt bistand, hvis man oplever, at man udsættes for chikane eller det, der er værre fra organiserede kriminelle.

Det, jeg tror, vi skal i Folketingets Retsudvalg, er, at vi her i løbet af foråret, måske i det tidlige forår, skal tage initiativ til en bred høring. Det er faktisk lang tid siden, vi har haft den grundige

debat om, hvad der er godt og hvad der er skidt, og noget af det, jeg tror, det er helt, helt afgørende at fokusere på, er: Hvordan kan vi undgå, at de unge kommer ind i hang-arounds-grupperne?

Der, hvor jeg virkelig ser faresignalet i tallene fra politiet, er i det stigende antal supportergrupper. Hvordan kan det være, at unge – vel vidende hvad det er for en slags kriminalitet, man begår i rockerkredse eller inden for andre typer organiseret kriminalitet – alligevel tilslutter sig de supportergrupper, der er? Hvordan kan vi fra samfundets side forhindre det? Hvad er det for nogle initiativer, der skal til?

En gruppe, eller et hold, som jeg kunne forestille mig muligvis kunne bidrage med nogle af løsningsmodellerne, er Udrykningsholdet. Jeg ved også, at man rundtomkring i de kommuner, der har været ramt af specielle grupper, Randers, Horsens, også har et effektivt gadearbejde. De har også nogle måder, hvorpå man kan undgå, at de unge kommer ind i hang-arounds-grupperne. Det tror jeg skal være det første mål, vi skal gå efter.

Så skal vi naturligvis gennemse lovgivningen for at se, om det på anden måde er nødvendigt at rette op på enkeltelementer. Når man nu går ind og ser på ændringer af persondataloven, når man går ind og ser på muligheden for, at oplysningerne kan flyde frit mellem de forskellige myndigheder, således som jeg kan læse, at der ligger implicit i det her forslag, så skal vi også huske på, at vi ikke skal smadre vores samfund for at ramme en ganske bestemt gruppe. Vi har nogle retssikkerhedsprincipper, som vores samfund hviler på, det ved jeg, at Socialdemokratiet står fast på, og det håber jeg også, at regeringspartierne står fast på. Og i vores kamp imod den organiserede kriminalitet skal vi huske, at det skal være på retssamfundets præmisser.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg vil da gerne kvittere for den positive modtagelse af forslaget. Det er jo rigtigt, at der ikke er grund til den store ophedede debat om det her spørgsmål. Sandheden og virkeligheden er jo derude, og den er jo ganske enkelt, at vi er gået fra en voldsom krig i midthalvfemserne til en voldsom kriminalitet her i starten af det nye århundrede.

Det er det, vi skal tage fat på, og det er det, der er ideen med det her forslag. Det er at fokusere på det, finde svar på de bekymringer og

problemer, som de borgmestre og kommuner, vi har talt med, har peget på. F.eks. at der er sagsbehandlere, som er truet i deres daglige arbejde.

Derfor foreslår vi, at i regi af centrene bliver deres arbejde anonymiseret. Det betyder jo ikke, at der ikke skal underskrift på de sagsakter, som bliver sendt rundt. Underskrifterne skal bare ikke være fra sagsbehandleren, men, som vi skriver i forslaget, fra ledelsen af centeret. Så ordet anonym skal tages med forbehold. Det, der er vigtigt, er, at vi trækker – kan man sige – den enkelte sagsbehandler ud af den meget ubehagelige situation, som er i dag.

Til sidst vil jeg bare sige til SF's ordfører, at ideen om en meget bred høring om det her spørgsmål er fuldstændig rigtig, for det udvikler sig voldsomt, og der er behov for netop at få set på de metoder, som det også fra SF's ordfører bliver påpeget er nødvendigt at se på.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Vi er jo fra socialdemokratisk side meget enige med SF i, at rekrutteringen er det allerallerstørste problem. Vores samlede handlingsplan indeholder også forebyggende initiativer, altså den samlede plan, som dette konkrete initiativ er taget ud af. Det, der jo er beskæmmende, er, at den fredsftale, som er indgået mellem rockerne, ser ud til at have skabt grundlaget for udvidelsen af kriminalitet og kriminalitetstyper og for udvidelse af tilknytning af supportergrupper eller andre mere eller mindre løst tilknyttede bander.

Kl. 15.10

Derfor er jeg glad for, at SF ikke fuldstændig har afvist tankesættet i det her forslag, for vi tror faktisk, det er vigtigt, at vi giver nogle muligheder for at finde den der lille tråd, som hænger løst, som gør, at man kan trevle hele trøjen op og se, hvor de rigtige bagmænd er, og ikke bare fange dem, som er de små fisk i havet.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Til hr. Morten Bødskov: Jeg er fuldstændig enig, men det *kan* altså lade sig gøre. I enhver ansvarlig socialforvaltning kan man fjerne den enkelte sagsbehandlers underskrift og så lade chefen eller socialudvalgsformanden skrive under, no problemos. Det behøver vi jo overhovedet ikke at diskutere herinde. Hvis man er nervøs, så ordnes det, og hvis det ikke kan ordnes, så er det ikke en god ledelse.

Så til fru Sandy Brinck: Jeg er fuldstændig enig. Efter 1997 kunne vi jo se, at der var en nedgang i antallet af unge, der tilknyttede sig de forskellige typer af hang-arounds-grupper, fordi der var en dårlig stemning omkring rockere generelt. Og det problem, at det antal af unge nu er stigende, skal vi simpelt hen have fat i. Hvordan kan det lade sig gøre?

Vi ved jo godt, hvad det er for nogle unge. Det er de unge, for hvem folkeskolen ikke har været rummelig nok, det er de unge, der ikke har en ordentlig oplevelse af, at der er andre mennesker, der overhovedet gider dem. Så finder de nogle grupper, hvor de pludselig kan opleve, at der faktisk er nogle, der gider dem, plus at de oplever, at andre mennesker bliver bange for dem, andre mennesker viser sindeløshed over for dem, det har de aldrig nogen sinde oplevet før. Det er den der fødekæde, vi skal have brudt, vi skal bare finde ud af, hvordan vi gør det.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Karsten Nonbo for en kort bemærkning. Goddag, hr. Vi hilser lige på hinanden.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Goddag. Jeg vil godt starte med at kvittere, for jeg synes, det var en ganske udmærket, fornøftig ordførertale, som jeg hørte fra fru Anne Baastrups side, hvor SF rejste nogle af problemerne i forbindelse med det her beslutningsforslag.

Efterfølgende træder hr. Morten Bødskov op og takker, man kvitterer for indholdet, men som jeg hørte det, er der ikke så meget at takke for fra Socialdemokratiets side, for min umiddelbart forståelse af det her var, at SF ikke går ind for beslutningsforslaget, eller har jeg misforstået det?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil ikke anbefale min gruppe, at vi stemmer for det, men jeg vil gerne anbefale Folketingets Retsudvalgs medlemmer, at vi tager den her sag mere alvorligt end sådan, som jeg har oplevet bl.a. regeringspartierne opføre sig i dag. Jeg synes ikke, det har været sjovt at høre på, at vi var bedst, og vi var bedst, og I var dårlige; det fører ingen vegne.

Jeg så meget gerne, at vi i fællesskab tog en konstruktiv diskussion, således at vi reelt kunne få løst de problemer, der ligger under det her, for det er ikke smart, at vi i et lille trygt samfund som Danmark har den her type af kriminalitet.

Det vil vi ikke have, vi skal bare have grebet fat om ondets rod.

Elisabeth Arnold (RV):

På Det Radikale Venstres vegne vil jeg sige, at det var velgørende at høre ordførertalen fra Socialistisk Folkeparti. Jeg synes, det har været rent ud sagt pinligt at overvære det skænderi, der har været mellem regeringspartierne og Socialdemokratiet om det her beslutningsforslag.

Den gamle kinesiske leder, Deng Xiaoping, sagde: Jeg er ligeglad med, hvilken farve katten har, bare den fanger mus. Jeg tror også, at den almindelige danske borger er ligeglad med, hvad farve regeringen har, bare der bliver gjort noget ved det rockeruvæsen.

Så synes jeg faktisk godt, vi kunne gøre det, som fru Anne Baastrup foreslog som formand for Retsudvalget: At gribe fat i det her ved ondets rod og sørge for at holde nogle ordentlige høringer med nogle eksperter, som kender de mekanismer, som gør, at unge mennesker bliver rekrutteret til de her miljøer. Det kan vi sagtens finde ud af, vi skal bare lade være med at lave de der voldsomme skænderier, som ikke fører nogen steder hen overhovedet.

Jeg vil da gerne spørge helt retorisk: Er der mon nogen som helst herinde, der ikke vil rockeruvæsenet til livs? Nej vel, det er der jo ikke. Derfor er begrundelsen for forslaget fuldstændig i orden, det er rigtigt, at vi har masser af problemer med rockerne rundt omkring, men jeg vil nok sige, at når jeg ser på den opbygning af nye centre, man foreslår her, så forstår jeg slet ikke, hvordan man kan skrive sådan et forslag uden at tænke på, at der faktisk ligger faktisk et gennemarbejdet forslag om en ændring af politikredsstrukturen i Danmark. Det nævner man ikke med et ord.

Det synes jeg godt, forslagsstillerne kunne have gjort, og jeg synes også godt, regeringspartierne kunne have drøftet denne her sag overhovedet i debatten. Nu har den rapport ligget i snart et års tid på Folketingets bord, og der har været larmende stilhed omkring den.

Kl. 15.15

Det er jo sådan, at der er 30 told- og skatteregioner rundt omkring i landet, og politirapporten foreslår antallet af politikredse sat ned til 25. Det kunne jo være meget nærliggende at sige, om det antal politikredse måske skulle være lig med antallet af told- og skatteregioner, men nej, det vil man ikke tale om.

Så jeg synes, det er påfaldende, at man ikke kan sammenkæde disse forslag om regioner med de forslag til politikredse, der ligger på bordet.

Vi har diskuteret det her tidligere i Folketingets Retsudvalg, og vi har også haft justitsministeren i samråd i forbindelse med nogle af de aktuelle rockersager, der har været tidligere på året. Jeg kan huske, at vi på et tidspunkt diskuterede, hvordan det var lykkedes myndighederne i Nordjylland – dvs. politi, socialvæsen, kommuner, skoler, fritidsorganisationer osv. også i samarbejde med civilsamfundet, med de almindelige borgere i de forskellige byer simpelt hen ved en samlet indsats mod rockeruvæsenet – at holde Nordjylland fri for sommerballade med rockerne.

Efter at nogle borgmestre havde fortalt offentligheden, at de manglede ændringer i registerlovgivningen for at kunne samarbejde, havde de et møde med justitsministeren, og vi spurgte så justitsministeren, hvad det var for ændringer i registerlovgivningen, borgmestrene gerne ville have gennemført, for at de kan samarbejde. Vi fik det svar, at det var der ingen, der vidste, for de havde ikke afprøvet reglerne endnu. De turde simpelt hen ikke prøve reglerne, fordi de var bange for at støde på dem. Vi ved ikke engang, hvad det er for regler, borgmestrene ikke kan udnytte.

Derfor synes jeg ærligt talt, at vi skulle se at få afholdt den høring, så vi kan komme til bunds i, hvilke regler vi har, hvor meget de kan udnyttes, og hvor mange dispensationer man kan få for at opnå nogle resultater.

Vi bruger alt for meget tid herinde til at slå hinanden i hovedet og sige, du er dum, nej, jeg er dum, og det var dig, der var dum osv. Vi kommer ingen vegne med det. Lad os afholde nogle høringer om, hvad det her skyldes, og så bruge den udmærkede lovgivning, vi har i forvejen, til at få lavet et ordentligt tværgående samarbejde.

Det er lige meget, hvad farve katten har, bare den fanger mus.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Kun lige en enkelt ting til fru Elisabeth Arnold.

Jeg tror i virkeligheden ikke, der er brug for at holde en høring, i hvert fald ikke om det specielle problem med registersammenkøring eller ikkesammenkøring. Det var jo netop et af de spørgsmål, der blev rejst på mødet mellem borgmestrene og justitsministeren. Derfor har de tre

borgmestre lovet, at de i samarbejde med Kommunernes Landsforening kommer med en lang liste over alle de steder, hvor de mener, der er lovgivningsmæssige eller andre problemer. Hvis bare de kommer med den liste, skulle der jo være mulighed for at ændre eventuel lovgivning eller bekendtgørelse, hvis det ellers er rimeligt og der er fornuft i det.

Så jeg mener, arbejdet er sat i gang, og forhåbentlig kommer svaret inden jul.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jo, det er rigtigt, at arbejdet blev overgivet til borgmestrene, fordi de skulle komme tilbage med besked om, hvad det var for regler, de var stødt på. Men jeg er ikke sikker på, den liste bliver så lang, for de har faktisk ikke afprøvet systemet. Derfor tror jeg, at listen bliver ganske kort; måske bliver den ikkeeksisterende.

Men det er jo ikke det eneste problem, der skal afklares i hele det her kompleks. Der er jo også problemet med rekruttering, problemet med, hvordan man får folk til at gå sammen om ikke at acceptere dummebøderne, så der kommer en højere anmeldelsesfrekvens, så de bliver mere modige til at vidne osv., osv.

Men jeg tror faktisk, at registerproblemerne er til at overse, deri er jeg helt enig med hr. Helge Adam Møller.

Første næstformand (Svend Auken):

Og så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Organiseret kriminalitet er et væsentligt problem for et retssamfund, især hvis det udvikler sig, så der også begynder at være korrupsion, og så man begynder at miste tiltroen til, at der bliver slået alvorligt ned på den organiserede kriminalitet, og hvis det begynder at brede sig ind hos politi og myndigheder.

Derfor er det vigtigt, at vi gør en alvorlig indsats mod den organiserede kriminalitet, før det når at vokse til den størrelse, som det har i flere andre lande. Derfor synes jeg, det vil være rigtig godt, hvis vi i stedet for at slå hinanden oven i hovedet med, hvem der er bedst til at bruge hårde metoder, hvem der er bedst til at lave indgreb i retssikkerheden, kunne holde en høring, hvor vi diskuterer, hvad problemerne er, hvad der er af forskellige metoder til at prøve at bekæmpe den organiserede kriminalitet, og hvad man har

af erfaringer fra andre lande. Hvad virker, og hvad virker ikke?

De fleste af os fra Retsudvalget var jo i Canada i sommer, hvor vi bl.a. hørte om, hvad de har afprøvet af metoder der. Det kunne måske være fornuftigt at få fat i nogle af dem, vi talte med i Canada, og høre nærmere om, hvad de har prøvet, og også hvad de har undersøgt af metoder fra USA, så vi ikke begår de samme fejltagelser, men i stedet ser på, hvad der virker.

Kl. 15.20

Her tror jeg også, det er vigtigt at se på, hvad der er grundlaget for den organiserede kriminalitet. Hvad er det, de lever af? Hvad er det for nogle områder, de tjener så mange penge på? Hvad kan vi gøre for at bekæmpe det?

Fru Elisabeth Arnold og andre har i forbindelse med dummebøder været inde på, at det handler om at organisere civilsamfundet, så man står sammen om at bekæmpe dem, der opkræver dummebøder, og siger, at man ikke vil finde sig i det.

Men det kunne også være andre områder. Der har været tale om, at det er organiseret kriminalitet, der står bag det enorme salg af ulovlig cola på Nørrebro og andre steder. Der har været tale om, at det er organiseret kriminalitet, der står bag de store lagre af fyrværkeri og andet.

Så lad os se på: Hvad kan man gøre for at fjerne grundlaget for, at de kan tjene så mange penge på de områder? Hvad kan vi gøre for at forhindre, at de får mulighed for at brede sig? Vi må også diskutere, hvad vi kan gøre for at sikre os bedst muligt mod, at de kan slå til i forhold til politi og andre myndigheder. Hvad skal vi gøre for at sikre, at der ikke er nogen, der enten føler sig fristet af penge eller føler sig selv eller sin familie truet?

Jeg tror, at det, der skal til, hvis vi skal videre, er, at vi går sammen og taler med de mange forskellige instanser, der er inddraget på det her område, hvad enten det er politi, socialmyndigheder, skattefolk, socialarbejdere, universitetsjurister eller mange andre, der arbejder med området.

Der er for nylig kommet en delbetænkning fra Justitsministeriets udvalg om økonomisk kriminalitet, der peger på en række områder, hvor der er behov for yderligere forskning. Det kunne også være, vi skulle inddrage det og finde ud af, hvor vi har behov for mere viden.

Så jeg tror, det er den vej, vi skal gå, frem for det beslutningsforslag, der ligger fra Socialdemokratiet. Som flere allerede har været inde på,

er der en del af det, der allerede kan sættes i værk. Noget af det er allerede sat i værk rundt om, og derfor vil det være bedre sammen at se konstruktivt på, hvad vi kan gøre, end at følge Socialdemokraternes beslutningsforslag.

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KRF):

Som debatten har udformet sig, kan man vel roligt sige, at partierne især har beflittet sig på at prøve at uddele dummebøder til hinanden. Det synes jeg måske ikke har været den mest konstruktive tilgang til det alvorlige problem, vi står over for, og som Socialdemokratiet har ønsket at bringe på dagsordenen i dag med sit beslutningsforslag nr. B 18. Det er et forslag, som jeg på mange måder hilser velkommen, fordi det jo altså giver os anledning til at få en debat om den organiserede kriminalitet og især den del, der vedrører rockerne, selv om vi fra Kristeligt Folkepartis side – og det skal jeg komme tilbage til – alligevel ikke kan støtte forslaget i dets nuværende form.

Jeg hører til de ordførere, der i virkeligheden her, når man skal fokusere på, hvad der er sagt og gjort, og hvad der er sket tidligere, ikke mener, at man alene kan komme om ved sagen i dag ved at beskyldte den tidligere VR-regering for at have undladt at gøre noget. Vi bliver under alle omstændigheder nødt til, uanset hvad der er sket tidligere, at foretage os noget i fællesskab for at komme rockernes uvæsen til livs og for at få bekæmpet den organiserede kriminalitet i det hele taget.

Lad mig i den forbindelse nævne, at det efter Kristeligt Folkepartis opfattelse også i nok så høj grad er væsentligt, at det politi, som vi ser som spidsen i en indsats for at komme den organiserede kriminalitet til livs, i en del år efter vores opfattelse har været alvorlig stækket og det ikke kun af de tidligere regeringspartier, men såmænd også af de nuværende, for nu at tage det hele med i den her sammenhæng.

Når vi, som jeg sagde tidligere, ikke kan støtte det socialdemokratiske beslutningsforslag, som det foreligger nu, er det selvfølgelig, fordi der er kommet væsentlige indvendinger, som også justitsministeren var inde på det i sin tale til beslutningsforslaget, at politiet, selv rigspoliti- chefen, har indvendinger mod den nye struktur, der bliver lagt op til i beslutningsforslaget, og det er sådan set også den umiddelbare anke,

vi fra Kristeligt Folkepartis side har: Er det nu hensigtsmæssigt, at man opretter nye regionale centre i forhold til den struktur, man allerede har i dag, og som er kendt? Det er selvfølgelig altid en overvejelse værd, men her synes vi ligesom, at Socialdemokratiet lægger sin til, at den dybe tallerken skal opfindes endnu en gang, og det er spørgsmålet, om det er det, der er brug for nu.

Det er det efter vores opfattelse ikke, og hvis man vil se på nye strukturer på det her område, så bør det i hvert fald indtænkes i de strukturovervejelser, der er på området i øvrigt.

Derfor vil jeg sige, at vi selvfølgelig godt vil diskutere enkeltelementer i Socialdemokratiets forslag nærmere i forbindelse med udvalgsarbejdet, som forestår, men jeg synes faktisk, at det forslag, som blev bragt på bane i første omgang af fru Anne Baastrup – og siden vandt tilslutning fra fru Elisabeth Arnold og fru Line Barfod – om at der bliver afholdt en høring fra Retsudvalgets side, er en meget konstruktiv tilgang til problemerne, som vi står over for, og som i virkeligheden må kunne føre meget videre end det, der også selv er lagt op til med Socialdemokratiets beslutningsforslag.

Kl. 15.25

Jeg synes, at det er et forslag, som vi fra Kristeligt Folkepartis side til fulde kan støtte, ikke for at der så ikke sker noget, og at vi bare holder endnu en høring, men for at vi netop i fællesskab kommer videre og finder en konsolideret og opdateret baggrund for, hvilke nye initiativer der er brug for nu, og hvor vi også inddrager nogle af aktørerne på området i vores videre arbejde.

Som jeg tidligere har nævnt, mener vi fra Kristeligt Folkepartis side, at det i høj grad er vigtigt, at politiet og myndigheder i øvrigt, altså også told- og skatteregionerne f.eks., er inddraget, for at vi kommer den organiserede kriminalitet til livs. Vi synes også, at der skal fokuseres på den forebyggende indsats, ikke alene den, som offentlige institutioner kan være medvirkende til, skole og klubvirksomhed osv., men vi vil også godt pege på det civile samfund, ngo'ernes indsats, og på det forældreansvar, der også er over for vores børn og unge. Det er ikke mindst vigtigt, at vi får netop forældrene i tale på det her område.

Endelig vil jeg også nævne under, hvad skal vi sige, forebyggende indsats, at nogle af de unge, der kommer på kant med loven i en tidlig alder i stedet for de tilbud, vi har til dem, eller de

sanktioner, vi har til dem, i virkeligheden har brug for en fast, men også kærlig hånd, der kan være med til at bringe dem på ret kurs igen, så de ikke falder i kløerne på ikke mindst rockerne, som står for den organiserede kriminalitet.

Her mener vi, at der i virkeligheden er brug for flere ressourcer til at sikre den nødvendige opdækning af unge, der er kommet på kant med loven, både fra politiets side og fra sociale medarbejders side, hvis vi skal få ændret den adfærd, som unge har på et tidligt tidspunkt, og som desværre gør flere og flere af dem til aspiranter for rockerne. Det skal vi simpelt hen have gjort noget ved.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Sandy Brinck som ordfører for forslagsstillerne.

Sandy Brinck (S):

Jeg skal starte med at takke Folketingets partier for denne debat. Der er jo sket det, at kriminaliteten blandt rockere har ændret sig fra at være den meget voldelige og meget synlige kriminalitet til at være økonomisk til at være mindre synlig, til at være mere stedfortræderkriminalitet og til at have en bredere rekruttering. Det er dybt bekymrende, og en bekymring, som jeg kan høre, at alle deler.

Derfor har vi syntes, at så skulle der også nye instrumenter til. Det kræver en bred indsats at komme rockerkriminaliteten til livs, en bred indsats, hvor alle deltager, og hvor alle samarbejder. Dette beslutningsforslag var fra vores side et af flere forslag.

Jeg må indrømme, at skuffelsen var stor efter justitsministerens indlæg. Jeg synes, det er ærgerligt, at man ikke får en klar politisk holdning fra justitsministeren. Justitsministeren afventer kommunerne, og til det er der blot at sige, at vi andre har altså også ører. Vi har også været ude og lytte og tale med de kommuner, som er hårdest ramt. Vi har også kunnet følge debatten i medierne, og vi har kunnet se, hvor det brænder på.

Skuffelsen blev nu endnu større, da Venstres ordfører kom på: Her går det godt; samarbejdet er der; centrene eksisterer; der er ikke behov for noget.

Særligt må jeg indrømme, at det ærgrer mig noget, at Venstre har så enøjet fokus på det politimæssige, fordi det faktisk fra vores side er ment som en pointe i sig selv, at det her ikke alene er en politimæssig opgave; det er faktisk no-

get, man skal være flere om. Det er også det, vi hører derude, at man netop har mulighed for at trevle sager op, hvis der er nogen, der finder en løs tråd et andet sted i systemet. Det er måden at få de store fisk fanget på, og derfor er det altså ikke nok bare at henvise til politiet og flere hænder til politiet. Der skal også andre instrumenter til.

Dansk Folkeparti efterlyste handling, hvorefter man kritiserede tempoet. Det må så være, hvad det være vil. Men hvis det eneste kritikpunkt fra Dansk Folkepartis side er tempoet, altså det, at vi skal finde en anden tidsfrist, så kan jeg godt love, at det er vi imødekommende over for. Vi synes, at vi nu i Retsudvalget skal lave en tidsplan, som alle føler sig trygge ved og selvfølgelig i den sammenhæng også arbejde med det forslag om en høring, som jeg skal vende tilbage til senere i min afslutning.

Kl. 15.30

Flere har sagt, at det har været en ikke særlig konstruktiv debat, hvor man har slået hinanden oven i hovedet, og det kan jeg kun nikke genkendende til. Jeg synes, det er for sølle, at det eneste, man kan komme op med, er en kritik af, hvad der er sket tidligere eller ikke sket tidligere, særlig når hele udgangspunktet for dette forslag og for rigspolitechefens handlingsplan er, at der nu sker en ændring i kriminalitetsbilledet. Der kunne vi jo godt prøve at være lidt på forkant med udviklingen ved rent faktisk at få gjort noget i tide.

Man får altså en mistanke om, at det alene skyldes, at det er et socialdemokratisk forslag, og at det er det, der gør, at hr. Helge Adam Møller fra De Konservative ikke kan støtte det. Men det er jo med ideer som med børn: Andres kan være o.k., men de bedste er nu éns egne. Jeg synes, det ville have klædt den konservative retspolitiske linje, om man havde støttet det her forslag.

SF, De Radikale, Enhedslisten og Kristeligt Folkeparti sagde noget i samme toneleje, nemlig for det første ønsket om en høring – og det kvitterede min kollega hr. Morten Bødskov ret hurtigt for og sagde, at det vil vi meget gerne – en bred høring, hvor vi ser på: Hvad er der af problemer derude, og hvad kan vi gøre ved dem?

Jeg kan lave et lille reklamefremstød for, at Socialdemokratiet selv har taget initiativ til at holde en bred høring den 25. januar her i Folketinget, og det skal selvfølgelig indgå i Retsudvalgets overvejelser, om der er noget, der kan

kobles på. Vi behøver jo ikke at holde de samme ting dobbelt.

Derudover vil jeg godt sige til de ordførere, der har været heroppe fra SF, De Radikale, Enhedslisten og Kristeligt Folkeparti, at jeg er meget glad for den fokusering på rekrutteringen og det at forebygge. Jeg tror, det var SF's fru Anne Baastrup, der sagde, at vi skal bryde fødekæden. Det er vi meget enige i og har som sagt også et helt forebyggende kapitel i vores rockeroplæg. Men vi skal også angribe problemstillingen ved at bryde fødekæden fra oven, ved at fjerne de store fisk. Det synes vi faktisk er den helt store styrke i det, vi har fremlagt og diskuteret i dag, nemlig at prøve at fange de store fisk, som er så udspekulerede og velorganiserede, at de gemmer sig bag alle de andre og sender de små fisk foran sig, og det sker langt bredere og langt længere ned i både alder og bredde, end vi har set det tidligere. Vi synes, det her kunne være måden, hvorpå man kunne optræfle nogle af de meget, meget store og omfattende kriminalitetstyper, som bagmændene sidder med, og som indebærer både skatteunddragelse og socialt bedrageri.

Så er jeg i øvrigt helt enig med den radikale ordfører, der siger, at det er lige meget, hvilken farve katten har, bare den fanger mus.

Jeg vil godt sige, at vi nu under udvalgsarbejdet kan kigge på de elementer særskilt. Jeg hørte også, at flere ordførere sagde, at de ikke kan støtte det i dets nuværende form, eller at der er delelementer, som de gerne ser på. Det synes jeg, vi skal tage os tid til og samtidig have en høring, hvor jeg er helt enig med fru Line Barfod i, at vi sagtens kunne suge lidt af Canadas erfaringer; der er ingen grund til, at vi opfinder alting selv.

Så er der spørgsmålet om sammenhængen med en ny politistruktur. Jeg kan godt se pointen fra mine kollegers side, og vi er selvfølgelig også villige til at diskutere det under udvalgsarbejdet, men jeg kan lige så godt med det samme sige, at vi altså ikke har tænkt os at afvente en politisk stillingtagen til Politikommissionens beretning. Det er muligt, vi kan finde andre former, når flere nu har påpeget strukturerne i det her, men det er ikke sådan, at vi vil sætte os hen og vente på det, som sandsynligvis bliver meget lange politiske forhandlinger.

Afslutningsvis skal jeg sige, at jeg er glad for, at vores beslutningsforslag har givet anledning til at få rockerkriminaliteten på dagsordenen. Jeg er glad for, at jeg hører en bred, bred enighed

om, hvor problemet ligger. Jeg er også glad for at høre, at flere har vist sig åbne over for elementer i vores forslag, og jeg er sikker på, at vi med det her beslutningsforslag og det, vi skal behandle efterfølgende, samt med en høring, hvor der kan komme mange andre elementer ind, også kan få en indsats, som vitterlig vil noget, som kan mærkes ude i virkeligheden, og som ikke blot er kaffemøder.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Kl. 15.35

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 23:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en forhøjet strafferamme for organiseret kriminalitet.

Af Morten Bødskov (S) m.fl.
(Fremsat 24/10 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget, som vi behandler i dag, vedrører spørgsmålet om indførelse af en adgang til at forhøje strafferammen for en lovovertrædelse, når den er begået som led i organiseret kriminalitet.

Lad mig indledningsvis slå fast, at regeringen ser med meget stor alvor på den organiserede kriminalitet. Erfaringerne med rockerkriminaliteten, der er den væsentligste form for organiseret kriminalitet i Danmark, har vist os, at indsatsen på dette område må prioriteres højt. Efter regeringens opfattelse er det naturligt helt uac-